

číslo 5 - květen 2011 - cena 11 Kč

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Rob Anthony

australský trenér hlubockých baseballistů

✧ ÚVODNÍK ✧

Květen je lásky čas, což vás až tak neoslovuje, pokud se hádáte s mužem nad krabicemi s vaší zabalenou domácností den před malováním. Pokud o jednom jediném víkendu současně malujete, řemeslník máte plný dům, vaříte jim guláš, k tomu v sobotu sjíždíte s kamarády Malši (protože vodu z Říмова upouští ve velkém jen jednou ročně a už hodně let jsme si to nenechali ujít), večer musíte oslavit kulatiny jednoho z přátel, po nocích se lopotíte s uzávěrkou Zpravodaje, hárá se vám fena a polodospělé děti se podezřele courají po rozkvetlých luzích a hájích do tmy – pak máte tak trochu pocit, že ne všechno máte úplně pod kontrolou a ne všechno stiháte.

Dobře. Ale konečně, proč bychom měli všechno vědět, všechno zvládat, o všem přemýšlet? Proč nenechat věcem volný průběh?

Přece i bez naší rady příroda krásně rozkvetla, a to tak, že letos pod heslem všechno a hned. Bez našeho přičinění se našli na Hluboké dva strašně moc zamilovaní a vzali se hned druhý den po princovi Williamovi a Kate Middleton. Nadále si přší kdy chce. I bez naší vůle se otáčí zeměkoule. A aniž by nás brali na vědomí, stále vymýšlejí politici ptákoviny, jak a kterak by nám mohli znepríjemnit život v naší krásné zemičce. Tak proč se snažit něco ovlivňovat?

Takže – lehněte si do trávy v našem krásném parku, nedbejte na to, že pravděpodobně chytne klíště, zadívejte se do modré oblohy a držte někoho za ruku. Odpočívejte. Nemusíte všechno stihnout, nemusíte zaplatit všechny složenky do třicátého a nemusíte si dělat starosti. Ať je to jak chce, vesmír určitě směřuje přesně tam, kam je předurčeno. My to neovlivníme.

Ale můžeme se z toho na naší životní pouti radovat. Protože – alespoň na Hluboké – je to jarní směřování všude krásné, voňavé a plné inspirace.

Bůh je láska.

✧ ZPRÁVY Z RADNICE ✧

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

BLAHOPŘÁNÍ:

**Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům,
kteří v měsíci květnu 2011 oslaví významná výročí**

Filipová Anna	Hluboká	94 let
Pařízek Josef	Hluboká	90 let
Hajná Božena	Hluboká	85 let
Urbanová Alice	Munice	85 let
Vrzáková Františka	Hluboká	80 let
Hamerníková Libuše	Hluboká	80 let
Zíka Josef	Bavorovice	80 let
Tupá Marie	Hluboká	80 let
Pokorná Naděžda	Hluboká	80 let
Charvátová Stanislava	Hluboká	75 let
Pourová Marie	Purkarec	75 let

Do dalších let přejeme dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Kostříž Zdeněk Hluboká

Opustili nás

Tácha Josef Hluboká
Krátká Jiřina Hluboká

Poděkování

Centrum volného času dětí a mládeže Hluboká děkuje panu Petrovi Píšovi za bezplatné **propůjčení Panoramy na Aprílovou besídku**, která se konala dne 20.4.2011 a panu Stanislavovi Janů za její bezplatné ozvučení. *Valerie Chromá*

Restaurace Rosa / bowling /

– **přijme samostatného kuchaře a pomocnou sílu do kuchyně.**

Nástup možný ihned. Tel. Michal Hovorka 736 202 255

Zápis ze 4. jednání rady

■ Město na základě dobrých zkušeností s údržbou městských plakátových ploch na autobusových zastávkách prodloužilo nájemní vztah se spol. VERBA PLUS s.r.o.

■ V souladu s doporučením sekce dozoru Ministerstva vnitra ČR předkládá MÚ radě města návrh vyhlášky, stanovující pravidla pro pohyb psů na veřejných prostranstvích ve městě. Poslední vyhláška byla přijata v roce 1988 a již nereflexuje společenský vývoj a aktuální právní úpravu této problematiky. Návrh byl rovněž předkládán na základě stížností občanů na znečištění města psími výkaly a množící se případy napadení psem. Tím bude ulehčen i postup Městské policie při řešení přestupků páchaných právě v souvislosti s pohybem psů na veřejných prostranstvích (pokousání, střet psa s cyklistou, motorovým vozidlem, poškození cizí věci, neuklizení výkalů a podobně).

■ České lesy provádějí na svém pozemku odstranění náletových dřevin, které prorůstají stávající oplocení areálu pily, a to i ze sousedního pozemku města. Jedná se o lokalitu pod pilou vedle stávající provizorní komunikace vedoucí na náhradní most přes Vltavu. České lesy navrhuji provést současně výřez náletu i na městském pozemku a žádají o souhlas, veškeré práce provedou na vlastní náklady a zajistí úklid pozemku. MÚ nemá námitky k odstranění náletových dřevin olše, bříza, vrba, jívka, ale doporučuje provést na vyčištěném pozemku města výsadbu dubové aleje k oddělení průmyslové zóny od zastavitelného území pro bytovou výstavbu.

■ V souvislosti s nákupem nové cisternové automobilové stříkačky pro SDH Hluboká starosta informoval o prodeji původního hasičského auta. Hasičský záchranný sbor Jihočeského kraje požádal dopisem o to, aby tento vůz byl prodán obci na území Jihočeského kraje. Rada doporučila zastupitelstvu prodej obci Nová Pec za cenu 500. tis. Kč.

■ Město přispělo na pořádání 41. ročníku Veteran rallye Křivonoska 2011 a TJ KOH – I– NOOR Č. Budějovice na Memoriál Míry a Karla Nedobitých, krajský přebor v silničním běhu konaném 17. dubna. Město přispělo na činnost také souboru Mažorettek Hlubocké princezny.

■ Mládežnický cyklistický závod Pohár nadějí se ve třech kategoriích od 10 až do 16 let bude konat pod záštitou Českého svazu cyklistiky a města Hluboká. Konat se bude ve dnech 1. až 3. července. Organizuje Velo – club – Církli České Budějovice.

■ Město zařadilo do rozpočtu nákup a výměnu porouchaného čerpadla kotelny Fügnerova.

■ Probíhají přípravy pro zahájení zkušebního provozu rekonstruované ČOV Zámostí. Na základě doporučení zastupitelstva instalovat ve městě 4 ks měřičů rychlosti bylo provedeno výběrové řízení na dodavatele.

■ Město souhlasí s žádostí obyvatel ulice Hosínská a dokončí veřejné osvětlení v této ulici nákupem 3 sloupů veřejného osvětlení.

■ Rada města bere na vědomí zamítnutí dotace SZIF na projekt oprava parkoviště v ulici Fügnerova. Ministerstvo živ. prostředí podporuje projekty na úsporu energií, mimo jiné dotuje výstavbu slunečních kolektorů na ohřev teplé užitkové vody. Tento program je možné vhodně uplatnit na Domově důchodců, kde je velká spotřeba teplé vody, a to celoročně bez výkyvů a je zde vhodná střecha pro jejich umístění.

■ Žádost o dotaci na ČOV Kostelec byla zařazena Ministerstvem zemědělství na seznam akcí s nárokem na dotaci. Je nutné zjistit náklady na zajištění nutných pozemků a vyhodnotit ekonomické zatížení touto akcí.

■ Bylo projednáno zvýšení vstupného na letní plovárnu, kde cena byla již sedm let beze změn. Vzhledem k navyšování nákladů na energie bylo schváleno navýšení vstupného pro dospělé o 10 Kč. Ostatní sazby zůstávají beze změn.

Vstupné plovárna:

děti do 6 let 10 Kč/den

dospělí 60 Kč/den

dospělí nad 70 zdarma

permanentní vstupenka na sezónu:

dospělí 500 Kč

děti 200 Kč

■ Rada stanovila hrací dny divadel pro sezónu v roce 2011/12

Kříž-žáci pátek, sobota 1 x za 14 dní

Divadlo Hluboká pátek, sobota 1x za 14 dní

KS Alta čtvrtek

■ Starosta informoval členy rady o záměru zřídit přívoz v Purkarcí pro spojení obou břehů. Současně informoval o nabídkách prodeje člunů pro tento záměr.

■ Rada rovněž projednala poskytnutí dřeva z městských lesů purkareckému vojařskému spolku Vltavan na stavbu voru pro vojařské slavnosti.

■ Rada byla informována o změnách ve vedení Centra volného času základní školy na Hluboké a projednávala ponechání nevyčerpaného příspěvku z roku 2010 pro použití v roce letošním.

■ V prodejně na Masarykově čp. 35 bude zřízena prodejna dětského textilu, kosmetiky a obdobného zboží.

■ Rada souhlasí s podáním žádosti o mimořádný grant Ministerstva kultury ČR na digitalizaci kina v Panoramě.

■ Rada byla informována, že vlastník pozemku u kostela tj. Farní úřad Hluboká požádal o souhlas s pokácením javorů mezi kostelem a novostavbou domu Podzámčí. Na podzim loňského roku se uvažovalo o ořezu části koruny zasahující do stavby, nebo případném pokácení. Investor stavby se tehdy nedohodl s vlastníkem a k požadovaným zásahům tudíž nedošlo.

Nyní došlo ke změně a souhlas vlastníka investor stavby má. Javory, o jejichž kácení jde, byly v minulosti sestříhovány na polokulovitý tvar. Dnes již řadu let se tato úprava nedělá, koruny rostou nepravidelně. Přesto jsou vlivem dřívějších úprav přehoustlé, některé větve prosychají, část je odstraněna.

Jejich vzhled není odpovídající místu. Ořez korun, o který se původně žádalo, je nereálný. Došlo by k odstranění téměř poloviny koruny u nového objektu. Proto i vzhledem k jejich kvalitě je pokácení nejvhodnějším řešením.

Je předepsána náhradní výsadba nižších dřevin, které budou do těchto míst vhodné a jejichž koruna bude upravována.

Tato povinnost by měla být smluvně dohodnuta s investorem, případně provozovatelem Podzámčí.

www.csas.cz Informační linka: 800 207 207

**Vedení
osobního účtu
zdarma***

**„Získejte slevu 0,5 %
z úrokové sazby u našich
hypoték.“**

Lenka Veselá, bankovní poradkyně

**ČESKÁ
SPOŘITELNA**
Jsme Vám blíž.

Chcete si koupit vlastní byt, nebo dokonce postavit či rekonstruovat dům? Máte zájem o refinancování stávajícího hypotečního úvěru? Jednoduchým řešením je Hypotéka České spořitelny, která nyní nabízí ještě výhodnější podmínky – slevu 0,5 % z úrokové sazby za aktivní využívání Osobního účtu České spořitelny a navíc jeho vedení zdarma. Hypotéku České spořitelny si v budoucnu můžete přizpůsobit své životní situaci. Tak si splňte své sny o lepším bydlení, Hypotéka České spořitelny je tu pro Vás! Více informací Vám poskytneme v pobočce České spořitelny Hluboká, tel.: 956 744 650.

* Nabídka platí po celou dobu fixace hypotéky při splácení z aktivního Osobního účtu České spořitelny a podpisu úvěrové smlouvy od 1. 4. do 31. 7. 2011.

*Zeptali jsme se na
Městském úřadu, odboru
životního prostředí, ing.
Josefa Jirátku*

Proč byly pokáceny stromy vedle kostela?

Šlo o tři javory, které byly kdysi vedle kostela vysázeny. Původně byly seřezávány do úpravy polokulovité koruny, a to se již léta nedělo. Protože poslední léta byly neudržované a jejich kosterní větve už netvořily esteticky vyváženou korunu, a protože koruny zasahovaly do pozemku patřícímu bývalé Jednotě, kde je dokončována stavba Podzámčí, jednalo se už od loňského podzimu o event. ořezání korun stromů ze strany nové budovy.

Což by ovšem znamenalo naprosto nesmyslné ořezání půlky koruny a výsledek by byl tristní. Shrnutí, důvodem je to, že stromy se nacházely na hraně svahu, kdy ten svah patří již pozemku nové stavby, zasahovaly korunami na tento pozemek a protože budova je dnes posunuta blíž k hranici, je jasné, že došlo k nesouladu a bylo by nesmyslné trvat na udržení torz ořezaných stromů, jejichž estetický pohled by byl narušen a budoucnost stromů nejistá. Takže v této situaci se jevílo jako nejvhodnější řešení pokácení javorů, s čímž farní úřad souhlasil. Já jsem v rámci povolení o pokácení předepsal výsadbu šesti jedinců v adekvátní vzdálenosti od budovy kostela i Podzámčí. Navrženy byly hlohy, aby se sjednotila úprava středu města v tomto druhu dřeviny, protože hlohy již lemují i celou Masarykovu ulici. Hlohy budou nižší, nebudou překážet stavbě a jejich estetická hodnota je vysoká. Předepsal jsem pětiletou povinnou péči včetně provádění úpravy koruny, což je ze zákona nejzazší lhůta, kterou můžeme úředně žádat. Teoreticky je to povinná péče pro farní úřad, kterému pozemek a stromy na něm patří, nicméně tuším, že bylo dohodnuto, aby tuto péči převzal investor stavby Podzámčí v rámci venkovních úprav celého okolí dokončené stavby a o nově vysazené stromy se postaral, vzhledem k tomu, že se to jaksí i patří k udržení dobrých vztahů s okolními vlastníky. Po dokončení větších staveb se postarat v rámci péče o celkové venkovní úpravy okolí – předpokládám, že to nebude problém.

Samozřejmě se budou sázet už vzrostlé stromy, podobně jako se dosazovalo na Masarykově ulici na doplnění už vzrostlých hlohů ve stromořadí, aby to nějak vypadalo. Když se stromy slušně vysadí do kvalitní země, aby rychleji rostly, a bude o ně postaráno, tak za dva tři roky tu budou stromy už se základem odpovídajícího tvaru koruny.

Jsou samozřejmě stromy, které by se kácet neměly, většina lidí s nimi soucítí, nebo je jim nepříjemné sledovat kácení živých stromů, přesto je třeba rozlišovat mezi stromy vzácnými, zasluhujícími přísnou ochranu a stromy, které nejsou chráněné, jsou vysazeny na místech, kde perspektivně budou problematické. Tu zkušenost udělal mnohý z nás třeba na své zahradě nebo před domem, kdy si vysadil stromy do blízkosti oken a neuvědomil si, jak strom vyrostle.

V zástavbě k těmto situacím dochází a je třeba je řešit tak, aby byla situace napravena citlivě.

Stromy vedle kostela a dubová alej u zoo

A máte podobných rozhodování o stromech hodně? Co se týká města Hluboké a okolí, řešíme daleko zápleklější situace, o kterých budeme veřejnost jistě také informovat.

Velké jednání probíhá například okolo aleje u Ohrad, staré duby, v části mezi silnicí u zdi ZOO Ohrada směrem ke dvoru Vondrov. Jedna z nejkrásnějších alejí, nicméně začíná být skutečně nebezpečná, podle studie, která ukazuje, jak na tom stromy jsou. Trpí prokazatelnou hnilobou měkkou i tvrdou, jak v kořenovém systému, tak kmenech, jak lze zjistit technikou tomografu. Duby – někteří jedinci – jsou silně poškození, kmeny i kořenový systém odumřelé a zdravé kořeny už v podstatě neexistují. Takový strom už vlastně není ukotven v zemi. Jsou vyhodnoceny pravděpodobnosti pádu, které u mnoha mají nejvyšší až extrémní rizikové faktory.

Vlastník, tj. Jihočeský kraj, prostřednictvím správce aleje, kterým je ZOO Ohrada, podal žádost o pokácení 15ti kusů nejvíce ohrožujících jedinců. Probíhají jednání se zúčastněnými stranami, jak tuto žádost řešit.

Alej je totiž součástí významné evropské lokality »Hlubocké hráz« a biotopem kriticky ohrožených druhů hmyzu, a proto tlak na odpovídající řešení je ze strany entomologů a ochranářů obrovský. Dnešní zákony, řečeno otevřeně, opravdu chrání více ohrožené druhy hmyzu, rostlin a pod., řeší ochranu před zasahováním do jejich biotopů, ale ochrana člověka v tomto ohledu je vlastně velmi sporná. Přitom v aleji je frekvence lidí obrovská. Oddělení ŽP MÚ Hluboká nad Vlt. bylo tehdy i jediné proti tomu, aby se tam povolilo parkování. Nadřízené orgány, tj. magistrát v ČB to povolil, kraj také, takže naše stanovisko jaksí zapadlo. Proto nejenže ty stromy trpí zvýšeným pohybem lidí, aut a event. i nějakým atakem olejových či dalších vlivů z parkujících aut, ale závažnější mi ještě připadá fakt, že tímhle postupem se lidé přímo pod ty stromy nahnali. Takže ohrožení jsou lidé, auta rovněž. Buď pádem větví nebo nedej Bože celého stromu, k čemuž už také došlo.

Hovoří se o tom, že by se alej měla obnovit, diskutuje se, jak obnovit, pokud možno ekotypy místních stromů. Dneska se bohužel dovážejí stromy z jiných zemí (Holansko, Maďarsko), zaškolují se, pak se jim dá papír, že jsou místní a jako takové se vysází. Pak bývá problém, že nerostou dobře. Mluví se o sbírání místních žaludů, výsevu, ano, bude to dlouho trvat, ale vždyť ta alej je čtyři sta let stará. Když ji tehdy sázeli, také si ji moc neužili, dočkají se naši potomci.

Mluví se o tom, udělat nějaká torza, jde o to, jestli ta torza budou stát, stavět vedle nich nějaké podpůrné traverzy, co by to znamenalo po stránce estetické? K tomu všemu by se měl vyjadřovat krajský úřad, který dává výjimky ze zásahu do ochranných podmínek, vydává své stanovisko k zásahu, protože je to evropsky významná lokalita. Vyjádřit se musí Památkový úřad. A já jen čekám, jaká rozhodnutí dostanu a pak bych měl dát či nedat souhlas ke kácení rizikových stromů. Z mého hlediska bych ten souhlas dal, protože už dva tři stromy tam padly.

Také bych se bála čekat na nějaký smrtelný úraz. Věřím, že jsou to odborníci, ale asi se klidněji rozhoduje někomu vzdálenému než úředníku z místa, kde zná podrobně místní poměry. A hlavně, žádná z těch institucí za nic neručí. Samozřejmě je to i o penězích – složitější u nás, protože zatímco jinde mají jeden dva cenné stromy, o které se snadno postarají, u nás jsou jich desítky. Od určitých rozměrů kmenů, druhu stromu i dalších charakteristik, mohou být vyhlášovány za památné stromy se zvýšenou ochranou. Těch my máme celou řadu, v aleji do Bavorovic by mohlo být takto vyhlášeno asi dvě stě dvacet dubů. Patří městu a město by se o ně mělo starat, nicméně ošetření jednoho každého je finančně velmi náročné, i kdybych mluvil jen o bezpečnostním ošetření.

Připravujeme vyhlášení těch stromů jako památných, protože na ně bývá větší možnost získání dotací. Shromážďujeme materiály pro podání dotace, pracuje na tom pan Vladimír Kavka, v každém případě však určitá část peněz na ošetření bude z peněz vlastníka, tedy města.

Možná to měli Schwarzenberkové jednoduší, když se nemuseli tolik ptát úřadů, jak zacházet se svým majetkem. Schwarzenberkové to dělali chytře, měli partu zkušených lesníků, kteří se celoročně starali o aleje, kontrolovali a prořezávali, tady nebyl problém, že by strom spadnul, včas ho pokáceli a vysadili nový. Tady v oblasti Hlubocka je tolik dubů, všude, v oborách, lesích, na hrázích rybníka, v remízích, myslím, že ohrožení jednotlivých druhů hmyzu z důvodu pokácení pár stromů nehrozí. Brouk není tak hloupý, aby si nepřešel na vhodný strom, kterých je zde množství, jinde neobvyklé. Proto pokácení nejnebezpečnějších dubů by, podle mě, nemělo tyto chráněné druhy významně zasáhnout.

Stejně problémy zažívá i hlubocký park, ten park je starý, stromy jsou živá hmota, kterou nelze udržet do nekonečna a postupem času odumírají. Stromy, které byly navrženy k pokácení jsem prohlížel a souhlas s kácením jsem dal. Byly většinou v blízkosti cest, kde by se mohlo něco stát. To mi přijde rozumné. Uprostřed porostu není takové nebezpečí.

Před pár lety se dělalo prořezání stromů u lesního závodu v parku, takový pruh v porostu dubového lesa. Samozřejmě se okamžitě ozvaly připomínky, že se ničí les. Přitom to byl docela rozumný zásah pro park samotný.

Stejně tak golfové hřiště a názory mnoha odpůrců. Mám pocit, že pokud se o něj budou i nadále starat rozumně, nedejme k žádnému poškození stromů, které tam jsou. To byla louka, zemědělská plocha a když se sekala, dost hrubě, jednou za rok, přijeli tam se sekačkami a velkoobjemovými vozy, jezdilo se přes stoky a příkopy... Dnes se o areál pečlivě starají, v určité době se odvodňuje, jindy zase zavlažuje. Tak jak si představovali kdysi někteří odpůrci, že by se tam zavedl původní způsob zemědělského hospodaření, vždyť to je přece nesmysl. To není louka, o dvou hektarech, má 60 ha, nelze ji ošetřovat bez techniky. Takže já golfu způsobu ošetření nezazlívám. Louka vypadá dobře včetně stromů (jsou zde i nové výsadby), čápů i žab, kteří v klidu přežívají.

Edy Edgardo reprezentuje

Vážený pane starosto, o víkendu 16. dubna jsem se zúčastnila v Rakousku Mistrovství světa Atibox ve výkonu, pro plemeno německý boxer. Díky opravdu úžasnému cvičišti u nás na Hluboké jsem mohla připravovat svého psa kdykoli to bylo možné a výsledkem je druhé místo na MS. Je to práce celého našeho týmu a díky patří i Vám, za takové zázemí, které máme...

Eliška Nedvědová

Poznámka redakce: O krásném šampionovi jménem Edy Edgardo jsme psali loni v říjnu, tentokrát na jeho počest bylo na cvičišti uspořádáno velké grilování, tak doufáme, že také dostal něco na zub! Cvičitelka Eliška Nedvědová, jako chovatelka německých boxerů, má na jeho perfektní přípravě velkou zásluhu a je krásné, že městu Hluboká dělají ve světě dobré jméno nejen lidé, ale i psi! Podívejte se na www.edgardo.wz.cz.

(Foto: Jan Pirgl)

Měřiče rychlosti

Jak si určitě občané Hluboké nad Vltavou a Munic všimli, objevily se na několika místech těchto obcí sloupy, na kterých jsou osazeny měřiče rychlosti. Umístěny byly na (oprávněnou) žádost obyvatel v Zámostí u trafiky, kde je autobusová zastávka pravidelně ráno a v poledne obsypaná dětmi školního věku a během dne využívaná dětmi ze školky. Další měřič je na začátku málo přehledné a úzké Třeboňské ulice, kde řidiči rozjetí od Hrdějovic zapomínají, že už vjeli do obce. Třetím místem je přechod u ZŠ směrem na stezku do Munic, kde přecházejí školní děti. Poslední je potom na začátku Munic, před nebezpečnou křižovatkou na Zliv a Zahájí.

Tyto měřiče samozřejmě rychlost vozidla samy o sobě nesníží, ale upozorní řidiče, že překračuje povolenou rychlost a dle vlastních zkušeností vím, že každý sundá nohu z plynu a přibrzdí. Kdyby vynaložené náklady na radary ve výši cca 300 tis. korun zabránily alespoň v jednom případě zranění občana města, lze toto zařízení považovat za potřebné

a úspěšné. Na závěr je nutno dodat, že v radarech je instalováno záznamové zařízení, zatím neuvedené do provozu, které je schopno udělat snímek neposlušného řidiče na kterém se objeví všechna potřebná data k jeho potrestání. Toto zařízení by bylo možné uvést do chodu při zjištění malé účinnosti upozornění na radaru.

Doufám, že měřiče rychlosti přispějí ke spokojenosti občanů města a alespoň trochu uklidní dopravní situaci v našem městě před nadcházející sezónou.

Aleš Raus

!!!!Práce na léto!!!!

**Do obchodu (na náměstí) s dětským zbožím
přijmu brigádníci na červenec a srpen
Kontakt: Borůvková, tel.605 84 83 24**

Hlubocká lékárna

celá nová — široký sortiment — s výhodami pro seniory a dalšími překvapeními

Pokud jste už vstoupili do znovuotevřené hlubocké lékárny, možná jste trochu zalapali po dechu, protože změna je opravdu veliká.

Po neuvěřitelně rychlé – sedmidenní přeměně – se lékárna ve zdravotním středisku v dubnu znovu otevřela veřejnosti. Na dobrou tradici lékárníků – po rodinách Děťákových a Houšteckých – nyní navazuje hlubocký rodák Vladimír Stráský se synem Mgr. Zbyňkem Stráským a dalšími společníky, jako vedoucí lékárník zde pracuje Mgr. Hana Sýkorová, která pracovala 25 let v lékárně i jako kvalitář v nemocniční lékárně, a její kolegyně Václava Kostková. Stejně jako dříve se tedy dostanete do odborných lékárenských rukou.

Přišli jsme se zeptat, co všechno je v nové lékárně nového. Tady jsou aktuální informace.

Lékárna ve zdravotním středisku má zajištěnou smlouvu s městem na deset let dopředu, nicméně pan Vladimír Stráský se domnívá, že lékárna by měla na Hluboké zůstat natrvalo. Město téhle velikosti lékárnu potřebuje a zaslouží si ji. Vladimír Stráský se celý život zabývá nejen provozováním lékáren, ale jeho společnost lékárny také stavěla a vybavovala nábytkem. Jako farmaceutického laboranta ho tohle podnikání baví a vzpomíná, že první soukromou lékárnu otevíral už v roce 1992.

Řekl, že se jejich společnost rozhodla provozovat lékárnu na Hluboké jako franšizu firmy Pharmaland, aby byl celý projekt životaschopný. I když zařízení a vybavení mají ve svém vlastnictví, provoz lékárny má určitou kompozici, kterou musí ctít. Nicméně jeví se jako praktická. Část lékárny je samoobslužná, kde si zákazník sám může vybírat zboží v přehledně označených regálech pro ženy, seniory, miminka, kosmetiku, zubní či intimní hygienu a podobně – proto se snadněji orientuje.

Lékárna se zvětšila, pult se posunul vzad. Dále je vestavěna jedna malá kancelář v přímém spojení s prodejními prostory. V dalším zadním prostoru je už zákazníkům neviditelná přípravná pro výrobu mastí a léčiv, k dispozici je šatna a sprcha.

V prostorech byla provedena kompletní rekonstrukce elektriny, protože provozovna má samostatné měření energií, je tady nové vytápění, podlahy, nová okna. Samootvácí dveře přímo do Masarykovy ulice umožní pohodlný vstup vozíčkářům i maminkám s kočárky. Tím prostory

současné lékárny končí, i když ta původní pokračovala nejen dozadu v traktu střediska, ale až do sklepních prostor. Moderní provoz lékárny už další prostory nebude potřebovat.

Vstupní investice pouze této stavební obnovy z účtu soukromé společnosti tak dosáhla 600 000 Kč, které byly vloženy do majetku města. Pravdou bohužel je, že zdravotní středisko je ve většině prostor bez důkladnější rekonstrukce už po desítky let a postupnou obnovu si vyžadují i další prostory včetně ordinací. V současné době probíhá v domě zateplení, oprava fasád a výměna oken.

Jaké služby v lékárně najdeme? Tato síť lékáren, říká Vladimír Stráský, kterých je po republice (bez dvou) už stovka, nabízí svým klientům možnost registrace a zákaznické karty. Všichni pacienti, kteří se zaregistrují, získají díky svým nákupům finanční bonusy. Ale nejen to. Pokud klient bude souhlasit, budou se mu na kartu načítat všechny léky, které kdy bral. To znamená, že když přijde a řekne: prosím vás, paní doktorka má teď dovolenou a mě dochází lék a nemám na něj recept, my se můžeme podívat do registru a budeme vědět, že ten lék skutečně užívá a vydáme mu ho bez předpisu.

Stejně tak, pokud víme, jaké léky užívá, můžeme mu lépe vysvětlit užívání volně prodejných léků, které si nakupuje sám, s tím, že nemusí být jejich účinky úplně v souladu s těmi předepsanými či doporučit vhodné kombinace.

Důležité je vědět, že platit zde můžete hotově nebo kartou. Lékárna by ráda navázala spolupráci

s institucemi, které na Hluboké jsou, školy, školky, hotely, městský úřad, podnikatelé a samozřejmě občané. Uplatnit zde můžete všechny možné typy poukázek, jako jsou flexi pass a podobné, které lidé využívají jako zaměstnaneckých benefitů – jsou totiž výhodné jak pro zaměstnance, tak zaměstnavatele.

Takže si tady můžete nakupovat za poukázky v různých hodnotách cokoli, vitamíny, kosmetiku, dětskou výživu, ženy antikoncepci. Na tyto poukázky vám budou rovněž bez problémů a omezení vracet peníze.

Zmiňované zákaznické karty nejsou pouze o zbytečném sběru informací?

Určitě ne, vše je ošetřeno v rámci ochrany osobních údajů, informace jsou pouze mezi námi, ale my z odborného hlediska můžeme lépe lidem poradit. Je to o tom, že lékárník se takto stává prodlouženou rukou lékaře. Lékárna je místem, kde lidé v klidu mohou své problémy konzultovat s magistrou. Mluvit o tom, co se nestihlo u lékaře. Odborný personál je tu proto, že jednak poradí, jednak se znalostí anamnézy a předepsaných léků vybere vhodný lék. V návrhu už je zákon, že lékárník bude moci vydat lék na základě tzv. účinných látek. Takže pokud je účinná látka ibuprofen, my můžeme s pacientem

vybrat pro něj nejvhodnější lék s účinky pro něj neoptimálnějšími, v kombinaci se vším, co užívá. V lékách se lékárníci orientují mnohdy lépe než doktoři a je to trend, který nastupuje, totiž, že odpovědnost za farmakologii přejímá lékárník, za stanovenou diagnózou stojí lékař. Je to o spolupráci lékárníka a pacienta, jde o dlouhodobější vztah, který by měl ve vztahu k pacientům být náročnější a osobnější ve prospěch věci. Takže deset minut konzultovat problémy a vybrat vhodné léčivo v rozsahu problémů dotyčného by neměl být problém. A poradit se může přijít každý, i když už lék užívá a koupil ho v jiné lékárně. Stejně tak na našich kontaktních vizitkách je mailová adresa, jsme ochotni objednat lék či kosmetiku, která je potřeba, odpovídat na zdravotní dotazy

mailem a podobně. Zeptat se na lék o kterém mám nějakou pochybnost, domluvit se, od toho jsme tady.

Děkujeme za dobré zprávy pro hlubocké pacienty, přejeme vám i vašim zákazníkům, aby lékárna prosperovala k oboustranné spokojenosti a ještě snad nějaká dobrá zpráva nakonec?

Připravili jsme jednu výhodu pro všechny hlubocké seniory. Ať je zákon jakýkoli, u nás senioři nad 65 let, bydlící na Hluboké a okolních vsích, **dostanou na každou položku receptu slevu ve výši 30 korunového regulačního poplatku.** Je to sleva na regulační poplatek a je to náš přínos – Hlubocké lékárny hlubockým občanům. **Od 1. června tuto výhodu bude mít každý občan Hluboké starší 65 let.**

A pro všechny ostatní, právě teď probíhá výhodná akce preparátů na klouby, což se nám teď na jaře, kdy se víc hýbeme, může také hodit. Přijďte se podívat, těšíme se na vás.

Hlubocká lékárna, Masarykova 1

tel. 387 965 332 mail: hluboka@pharmaland.cz

Otevřeno:

Pondělí: 07:15 - 16:00

Úterý: 07:15 - 17:30

Středa: 07:15 - 16:00

Čtvrtek: 09:00 - 17:30

Pátek: 07:15 - 14:30

Sobota, neděle: – zavřeno –

Zdravotní středisko Hluboká nad Vltavou

Snížení energetické náročnosti a ekologizace vytápění

Zdravotní středisko Hluboká nad Vltavou – Snížení energetické náročnosti a ekologizace vytápění je dalším projektem, jehož realizace byla zahájena. Tento projekt je spolufinancován Evropskou unií – Fondem soudržnosti a Státním fondem životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní prostředí. Navrhované opatření spočívá v zateplení obvodových stěn, výměně výplní (oken) a zateplení střechy budovy. Realizací dojde ke snížení emisí CO₂ o cca 86t/rok a k úspoře energie o cca 264 GJ/rok.

Řídící orgán: Ministerstvo životního prostředí

Zprostředkující subjekt: Státní fond životního prostředí ČR

Dotace EU: 2 813 505 Kč (85 %) Dotace SFŽP ČR: 165 500 Kč (5%)

Předpokládaný termín ukončení realizace projektu: 30.6.2011

Oprava kaple sv. Jana Nepomuckého v Municích

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova:

Evropa investuje do venkovských oblastí

1.3.2011 začala probíhat realizace 2. etapy projektu *Oprava kaple sv. Jana Nepomuckého v Municích*. Město Hluboká nad Vltavou získalo na tento projekt dotaci ve výši 495 000 Kč z prostředků Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Státního zemědělského intervenčního fondu z Programu rozvoje venkova ČR. V rámci projektu budou provedeny tyto práce:

- oprava fasády
- oprava truhlářských výrobků (výměna oken a dveří)
- malování interiéru
- oprava poškozené dlažby

Skříně na míru

50% SLEVA NA LACOBEL

50% sleva na posuvné dveře provedené v bílém LACOBELU. Platí při nákupu nové skříně nebo samostatných posuvných dveří!

*Sleva platí do 31. května

Markýzy

Stínění pro Vás a Vaše restaurace a penziony. Nabízíme také velké rozměry markýz.

Ochrňte sebe a své zákazníky použitím bezpečných markýz.

Zasklívání lodžii a teras

Altány pro hosty a zákazníky. Profesionální provedení z odolného hliníku.

Karasek

Více místa pro život.

www.karasek.cz

777 727 329

obchod@karasek.cz

Bavorovičtí hasiči opět na exkurzi

O tom, že jsme navštívili Jadernou elektrárnu Temelín, jsme se již v jednom z minulých čísel Zpravodaje zmiňovali. Letos jsme se rozhodli, že by bylo zajímavé prohlédnout si vodní dílo Hněvkovice.

V počtu 16 osob jsme se sešli v sobotu 9. dubna

2011 ráno a vyrazili opět směrem Temelín – nebo spíš zámek Vysoký Hrádek. Tam na nás již čekala naše známá průvodkyně z minula Amálka Pavlovská a po shlédnutí 3D filmu *Uskutečněná utopie* jsme se přesunuli na hráz přehrady Hněvkovice.

Tady se nás ujal pan Radek Zídek, který nám podal zasvěcený a podrobný výklad nejen o přehradě, ale i o všem, na co jsme se zeptali. Hněvkovická přehrada byla postavena v letech 1986 – 1992 v souvislosti s výstavbou Jaderné elektrárny Temelín a jejím hlavním cílem je zajištění dostatečných zásob technologické vody pro nedalekou elektrárnu Temelín. Pro tento účel je u přehrady postavena výkonná čerpací stanice s rozvodnou 110 kV. Součástí vodního díla je rovněž vodní elektrárna, která je osazena 2 Kaplanovými turbínami s výkonem 2 x 4,8 MW. Připravena je také plavební komora potřebná pro plánované splavnění středního toku Vltavy. Přehradní jezero, které zasahuje téměř až k Hluboké

nad Vltavou, má rozlohu 312 ha, betonová gravitační hráz je 16,5 m vysoká a 191 m dlouhá. V hrázi jsou zabudovány tři přelivy 12 m široké a již zmíněná plavební komora. Po zodpovězení dotazů a podrobné prohlídce plavební komory jsme zdolali i strmé úzké schody do nitra přehrady a poté i zpět. Zaměstnanci tedy musí mít kondičku, zvláště když musí tu cestu absolvovat někdy i několikrát denně.

Nu a nyní už nás očekávali v čerpací stanici. Po krátkém zasvěcení v zázemí jsme nasadili přinesené helmy a odebrali se do provozu. Bohužel, ne všechno vyřčené jsme zachytili, neboť jak již známe, některé stroje jsou dost hlučné (při vhodné příležitosti si to rádi poslechneme znovu). Ti, kteří měli dost sil, zdolali ještě schody v rozvodně čerpací stanice a vrátili se plni nových vědomostí, které získali od zkušeného průvodce.

Přiblížilo se poledne a my jsme se se svými průvodci rozloučili plni dojmů, že tady jsme se sešli s opravdovými odborníky ve svých oborech.

Jsou schopní a hlavně ochotní odpovídat na naše někdy ne zrovna chytré otázky a vysvětlovat a případně i předvést názornou ukázkou. Samozřejmě, že přehradní nádrž Hněvkovice výrazně změnila původní vzhled krajiny, přesto ale okolní příroda zůstala jedinečnou a dále láká rybáře, turisty a je vyhledávaným rekreačním místem.

SDH Bavorovice

Premiéry v RRC Hluboká

Význam slova »premiéra« máme spojený nejen s divadlem, ale i s událostmi, které se staly nebo stanou poprvé. Několik takových událostí má za sebou i před sebou Relaxační a regenerační centrum Hluboká, a tedy samozřejmě i generální ředitelka Lenka Havlová a ředitelka Wellness centra Radka Schmiedová, které jsem oslovila s několika otázkami.

Nejvíce sledovanou premiérou byl pobyt týmu fotbalové reprezentace. V čem konkrétně z vašeho pohledu měla tato akce premiérový charakter?

Lenka Havlová: S ubytováním a servisem větších, početnějších skupin hostů, máme s kolegy velké zkušenosti, v tom určitě pobyt fotbalového týmu pro nás až tak výjimečný nebyl. Poprvé jsme ale kromě standardních služeb řešili společně s realizačním týmem zajištění bezpečnosti a soukromí hráčů, a také jsme museli flexibilně reagovat na změny v programu celého pobytu.

Radka Schmiedová: A také jsme samozřejmě chtěli co nejvíce zkoordinovat zajištění soukromí fotbalistů a zároveň zachovat možnost vstupu členů klubu RRC do wellness a fitness. Vše jsme pečlivě připravili a nakonec právě tato záležitost proběhla spontánně a příjemně, fotbalisté využívali bazén nebo třeba fitness společně s našimi dalšími návštěvníky, kteří byli mile překvapeni, že v bazénu plavou s Milanem Barošem nebo ve fitness posilují na stroji vedle Tomáše Sivoka. Klidná a pohodová atmosféra byla také v Lobby baru, kde možnost posezení u kávy využívali nejen fotbalisté, ale i jejich fanoušci.

Lenka Havlová: Přesto jsme stále pečlivě sledovali to, co je pro nás prioritní – respekt k soukromí hostů. Přislíbili jsme skutečnou garanci soukromí fotbalových hráčů a jejich plnou relaxaci pro přípravu na zápas.

Toto soukromí jsme se snažili zajistit i minimálním fotografováním, pro následnou prezentaci našich významných hostů. Po dohodě jsme zajistili i pěkné reprezentativní fotografie pro zveřejnění a prezentaci RRC.

Zřejmě i tento fakt fotbaloví hosté ocenili – pokud vím, vyjadřovali se o svém pobytu v RRC pochvalně? Radka Schmiedová: Spokojenost vyjádřili při ukončení pobytu jak představitelé realizačního týmu, tak

fotbalisté, někteří se ptali na možnost individuálního pobytu, to nás potěšilo.

Lenka Havlová: Ano, to byla taková příjemná tečka za čtyři dny, ve kterých jsme pro jejich spokojenost dělali opravdu maximum a je to možná i příslib do budoucna, že u nás v RRC byli poprvé, ale ne naposled.

Dalším »poprvé« nebo, lépe řečeno, další premiérou, bylo otevření RRC Clinic, jejímž posláním je nadstandardní léčebná péče?

Lenka Havlová: Přesně tak, v průběhu března byla postupně otevřena tři oddělení RRC Clinic – plastická chirurgie, korektivní a estetická dermatologie a kardiologie. Informace o péči, kterou RRC Clinic poskytuje, by asi vydaly na velmi obsáhlý rozhovor (už je v plánu, na červen, pozn. aut.), takže si dovoluji všechny, které toto téma zajímá, nasměrovat na web – www.rrc-clinic.com, kde najdete všechny podstatné informace.

K podstatným informacím patří i ta, že v pátek 8.4. uvítalo RRC vzácnou návštěvu. Můžete prozradit víc?

Lenka Havlová: Mohu, protože šlo o návštěvu oficiální a její soukromí tím tedy nenaruším. V doprovodu senátora a starosty města Hluboká nad Vltavou ing. Tomáše Jirsy navštívila RRC velvyslankyně Indonésie v České

republice, paní Emeria Sinegar. Strávili zde, pevně věřím, příjemný čas u slavnostního oběda a prohlídkou RRC. Doufám, že až paní velvyslankyně navštíví znovu Jihočeský kraj, opět zavítá k nám do Hluboké a popřípadě využije i ubytování v RRC.

To ale ještě zdaleka nejsou všechny premiéry. Jaké jsou ty další, které nepochybně potěší především pravidelné návštěvníky RRC?

Radka Schmiedová: V RRC se skutečně snažíme nabízet našim klientům aktivity, které je potěší a rozšíří spektrum našich služeb. Proto jsme pro

členy klubu i pro všechny ostatní zájemce připravili dvě novinky. První z nich jsou pravidelné lekce cvičení pilates, které je ideální pro formování postavy a účinné uvolnění. Lekce jsme zařadili na rozvrh fitness dvakrát týdně. Přesné termíny jsou k dispozici na webu RRC – www.rrc-hluboka.com. A druhou, určitě hodně výjimečnou a přitažlivou novinkou je aqua zumba.

Zumba ve vodě? Opravdu?

Ano, opravdu zumba ve vodě! Konkrétně aqua zumba v bazénu RRC, aqua zumba s trenérkou... a hlavně – **aqua zumba v ukázkové lekci, na kterou mohou přijít všechny zájemkyně zdarma.**

Je to nový a velmi zajímavý styl, když jsem ho viděla a měla možnost vyzkoušet, byla jsem nadšená... taneční rytmický pohyb ve vodě je úžasná záležitost. Navíc je aqua zumba velmi vhodná pro všechny, kteří z nějakého, obvykle zdravotního, důvodu nemohou cvičit klasickou zumbu. A ještě navíc, když už mluvíme o premiérách, tak naše aqua zumba bude tady na českobudějovicku opravdu premiérová, budeme v RRC jedni z prvních, kdo ji nabízí. **Ráda bych tímto všechny na aqua zumbu pozvala, ukázková lekce se bude konat 4. května 2011 od 18.00 v bazénu Wellness centra RRC.** Vstup je zdarma a bude-li o tento zajímavý styl cvičení a tance a pohybu ve vodě zájem, zařadíme jej na pravidelný rozvrh naší nabídky pohybových aktivit.

Zní to víc než lákavě. Určitě tuto možnost vítají a využijí nejen členky klubu. V této souvislosti se mi vybavují časté otázky, které se týkají právě členství v klubu RRC. Víme, že počet členství v klubu je limitován z důvodu garance skutečně nadstandardních, jedinečných služeb a také určité prestiže. Co ještě ale členství poskytuje a jaké jsou typy členství? Je to opravdu tak, maximální limit je 400 členů, protože jen tak můžeme zaručit a zajistit vše, co je posláním RRC – perfektní servis, kvalitní relaxační, klidné a kultivované prostředí a vysoký nadstandard služeb.

V současné době se počtem členství začínáme blížit k danému limitu. Členství nabízíme v několika variantách, například členství roční, dvouleté nebo také členství Try It, které je na měsíc, má zkušební charakter, nabízí možnost si výhody členství vyzkoušet a pak se případně rozhodnout dál. Každý typ členství představuje konkrétní možnosti využití našich služeb, všechna členství pak představují možnost každodenního neomezeného vstupu do wellness a fitness, další součástí členství je možnost uplatnit 25% slevu na speciální menu v restauraci RRC nebo na některé speciální akce, v současné době mají například členové možnost preventivního kardiologického vyšetření – kardioscreeningu – v RRC Clinic zdarma. O všech možnostech, výhodách a novinkách jsou členové informováni pravidelně zasíláným zpravodajem.

To je jistě inspirativní informace. Pokud bude mít někdo z čtenářů o podrobnější informace o členství zájem, jistě se na vás, Radko, může obrátit? Jistě, kdykoliv, telefonicky, e-mailem nebo osobně v RRC, ráda odpovím na všechny otázky a samozřejmě je také prohlídka RRC.

Součástí prohlídky RRC je samozřejmě i prohlídka interiéru Balneo provozu. Interiér je velmi krásný, ale hlavně – Balneo RRC nabízí opravdu velmi široké spektrum masáží, vodních procedur i speciálních procedur a rituálů. A k této široké nabídce přibývá od května další premiérová specialita – manuální lymfodrenáž. Radko, co vlastně lymfodrenáž představuje?

Manuální lymfodrenáž je speciální, velmi jemná technika masáže, která stimuluje lymfatický systém a tak aktivuje obranný systém organismu. V podstatě jde o uvolnění lymfy (mízy) tak, aby její snadný odtok přispěl k detoxikaci organismu a celkovému posílení imunity. Manuální lymfodrenáž je skutečně speciální masážní procedura a vyžaduje odbornost masérů. Velmi ráda konstatuji, že naši maséři získali akreditaci Ministerstva zdravotnictví ČR k provádění manuálních lymfodrenáží a díky tomu je naše nabídka péče o zdraví a krásu zase rozšířena o novou kvalitu. Manuální lymfodrenáž bude věnována přednáška, na kterou všechny srdečně zveme, bude se konat dne 18.5. 2011 od 17.00 v RRC Hluboká a námětem je nejen lymfodrenáž, ale také speciální zábal z mikronizovaných řas Thalga. Hovořit budou naše masérky Jitka Čerklová a Eva Soukalová. Budeme velmi rádi, když se besedy zúčastníte a těším se na shledanou.

Děkuji za rozhovor.

Lucie Burianová

Občané jihočeského kraje se výrazně zlepšili ve sběru elektroodpadu

■ Za loňský rok vzrostl v kraji sběr o více než 14 %

Každý občan Jihočeského kraje loni průměrně odevzdal společnosti ASEKOL zabývající se zpětným odběrem a recyklací elektroodpadu 1,53 kg starých elektrozařízení, což je o 14,2 % více než v roce 2009. Jihočeský kraj se tak řadí k jednomu z mála regionů, kde loni sběr neklesl, a ve srovnání s růstem v jednotlivých regionech dokonce obsadil zlatou pozici. Ve většině krajů došlo v minulém roce ke zhoršení sběru z důvodu dozvuků hospodářské krize a množství zpětně odevzdaných elektrozařízení celorepublikově kleslo o 8 %. V Jihočeském kraji však každoročně vzrůstá množství vyřazeného elektrického odpadu již od roku 2005, kdy byl v ČR založen organizovaný systém sběru elektroodpadu. Příčinou je rostoucí povědomí obyvatel kraje o nutnosti třídění a také rozšiřování speciálních nádob na drobná elektrozařízení.

Z pohledu krajů se s největším procentuálním meziročním přírůstkem za Jihočeským krajem umístil se zlepšením 13,4% kraj Liberecký. Třetím regionem v pořadí je Jihomoravský kraj, kde meziročně stoupl množství recyklovaného elektroodpadu o 6 %. Čtvrtým regionem, kde došlo v loňském roce k růstu je se 3 % Moravskoslezský kraj. Ostatní kraje zaznamenaly pokles.

Za mírným poklesem v některých krajích stojí především dozvuky ekonomické krize. Z důvodu úspor firmy a domácnosti prodlužují dobu používání zařízení, což se projevuje v menší frekvenci nákupu nových modelů. Například ještě v roce 2006 si domácnosti požívaly novou televizi průměrně jednou za osm let, v současné době jsou však v 55 % domácností televize starší než 10 let, vysvětluje Pavel Peroutka, regionální manažer společnosti ASEKOL.

WWW.LPG-BAVOROVICE.CZ

**Šetřete přírodu a VAŠE
PENÍZE při jízdě autem**

**Přestavba auta na LPG je řešení
pro budoucnost**

!Využijte zaváděcí ceny!

SLEVA 10% pouze do 31.5.2011

**Přestavba Škoda Fabia
a Škoda Octavia (do 100kW)
nyní pouze 22.500,-**

Pro více informací a objednávky nás kontaktujte

Telefon: 608 961 971

WWW.LPG-BAVOROVICE.CZ

I přes pokles sběru zaznamenala společnost ASEKOL zvýšení podílu sběru drobného elektrického odpadu na celkovém množství odebraných zařízení na 22,5 %. Zásahu na tom mají stále více rozšířené nádoby na drobný elektroodpad. V Jihočeském kraji je k dnešnímu dni umístěno 289 nádob na drobná elektrozařízení, v České republice potom téměř 5 000 nádob. Kromě E-boxů, což jsou speciální nádoby na drobný elektroodpad umístěvané na úřadech nebo ve firmách, jde o nádoby ve školách zapojených do edukačního programu Recyklohraní, říká Peroutka.

Obyvatelé kraje začínají využívat i nových červených kontejnerů umístěvaných vedle dalších barevných nádob určených pro papír, sklo či plasty. V současné době je Jihočeském kraji 71 těchto kontejnerů, do června jich ASEKOL s finanční pomocí Státního fondu životního prostředí celkově umístí 81. Náklady vynaložené na tento projekt se vyšplhají na částku téměř 1 700 000 korun. Červené kontejnery považujeme za velký přínos pro jednotlivé obce, města i celý kraj. Jsou zajímavým doplněním aktivit kraje zaměřených na podporu a rozšiřování služeb v oblasti recyklace elektroodpadu a přibližování třídění k občanům. Jsme rádi, že se obyvatelům v kraji díky červeným kontejnerům zjednoduší odevzdání starých elektrospotřebičů a zároveň přispějí k ochraně životního prostředí, říká Ing. Karel Vlasák, radní Jihočeského kraje pro životní prostředí a zemědělství.

Celkově ASEKOL loni v Jihočeském kraji vybral 975 tun elektroodpadu, v celé České republice 16 547 tun. Každý občan v kraji tak za minulý rok společnosti ASEKOL průměrně odevzdal 1,53 kg elektroodpadu, což je téměř na úrovni celostátního průměru 1,57 kg. Přitom v roce 2009 byl sběr v kraji 1,34 kg na osobu a v roce 2008 pouhých 1,23 kg na osobu.

Hluboká nad Vltavou:

Loni občané našeho města odevzdali k recyklaci 323 televizí

a 181 monitorů. Tím jsme uspořili 75 kWh elektřiny, 1485 litrů ropy, 377 657 litrů vody a 3391 tun primárních surovin.

Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 20 tun CO₂ ekv.

a produkci nebezpečných odpadů o 77 tuny.

ASEKOL, s.r.o., je nezisková společnost, která provozuje kolektivní systém zpětného odběru elektrozařízení. ASEKOL má uzavřeny smlouvy o zřízení míst zpětného odběru s 3950 městy a obcemi a 3390 opravami a prodejny elektro. Další tisíce sběrných míst vznikly díky instalaci různých druhů kontejnerů na drobná elektrozařízení. V roce 2010 vybral ASEKOL od každého občana ČR průměrně 1,57 kg elektroodpadu.

Regionální zástupce pro Jihočeský kraj a kraj Vysočina: Pavel Peroutka, e-mail: peroutka@asekol.cz, tel.: 725 761 923, www.asekol.cz

JARNÍ VÝPRODEJ EKOBRIKET !!!

Dřevěné ekobrikety

od 400,- s DPH / metrůž !!!

- ekobrikety - několik druhů
- pelety
- třísky a podpalovače
- grilovací dřevěné uhlí

Dle počtu odebraných palet možnost **DOPRAVY ZDARMA!!!**

Ekopalivo Bohemia s.r.o.

Výroba, prodej: Briketárna Větrná u Č.Krumlova

+420 380 733 733 ekopalivo@ekopalivo.cz, www.ekopalivo.cz

Prodejna: Č.Budějovice, na Dlouhé Louce

Otevřeno: Po - Pá 09:00 - 17:00 • 777 917 714

Pojedme na výlet!

Cestovní agentura – Houška, Krajská 30, 370 01 České Budějovice

Tel./fax.: 387 313 125 e-mail: info@cahouška.cz www.ad-houška.cz

PRAHA

14.5.2011 za 700 Kč

Odjezd: 5,30 z Mariánského náměstí, v 6,00 z Temelína – na návsí, v 6,20 z Týna nad Vltavou parkoviště pod hotelem Zlatá loď

Návrat: odjezd v 16,00 hod z Prahy Doprava: zahraničním autobusem Ubytování: bez ubytování Stravování: bez stravování

Cena zahrnuje: dopravu zahraničním autobusem (350,-Kč), služby průvodce, vstupné na Pražský hrad (velký okruh: 350 Kč)

Cena nezahrnuje: cestovní pojištění u ČSOB pojišťovny: 14 Kč/os./den, nejsou zaslány pokyny k odjezdu (sraz 15 min. před odjezdem).

Prohlídka stověžaté Prahy, která leží přímo v srdci Evropy. Můžete si s námi prohlédnout nejkrásnější památky, odpočinout v pražských zahradách, či vystoupat na Karlův most a Pražský hrad.

RAKOUSKO – ROZKVELTÁ VÍDEŇ

21.5.2011 za 480 Kč

Odjezd : v 6,00 hodin ráno z Mariánského náměstí **Návrat:** 21,30 hodin **Doprava:** zahraničním autobusem, bez ubytování, vlastní stravování, doporučené kapesné: 15 Eur/os.

Cena zahrnuje: autobusovou dopravu, služby průvodce

Cena nezahrnuje cestovní pojištění u ČSOB pojišťovny: 14 Kč/os./den, nejsou zaslány pokyny k odjezdu (sraz 15 min. před odjezdem) *Okružní jízda po Ringstrasse, kde mohou účastníci obdivovat pamětihodnosti a stavební skvosty. Prohlídka letního sídla rakouských císařů Schönbrunn, centra Vídně, Hofburgu, chrámu sv. Štěpána a dalších skvostů. Po dohodě s průvodcem odjezd cca 17,30 hodin.*

DELFINÁRIUM NORIMBERK – NĚMECKO

4.6.2011 za 560 Kč

Odjezd v 5,30 hodin ráno z Mariánského náměstí. **Návrat** cca 21,00 hodin

Doprava zahraničním autobusem, bez ubytování, vlastní stravování, cena zahrnuje autobusovou dopravu, technický doprovod. **Cena nezahrnuje** vstupenku do Delfinária, cestovní pojištění u ČSOB pojišťovny: 14 Kč/os./den, nejsou zaslány pokyny k odjezdu (sraz 15 min. před odjezdem)

Delfinářium Norimberk je součástí překrásné zoologické zahrady, ve které naleznete klid a pohodu. Představení cvičených lachtanů a delfinů se konají 3x denně. Kromě této atrakce můžete shlédnout akvárium, mnoho zajímavých zvířat a děti si mohou zadovádat na vybavených hřištích. Představení v Delfinářiu se konají v 11:00, 14:00 a 16:00 hodin **Delfinářium** rodinné vstupné (2 dospělí os.+1 dítě 10,5 EUR – cca 294 Kč)

Objednávky na tel. 387 313 125

nebo na mobil 602 379 803.

RE/MAX prodává nejvíce realit na světě

AB Normal

Jsem certifikovaný RE/MAX realitní makléř a denně zajišťuji:

- Prodej bytů, domů, chat, chalup, pozemků, komerčních prostorů
- Pronájem bytů, domů, komerčních prostorů
- Kompletní realitní služby, bezplatné a nezávazné konzultace
- Odhady reálných tržních cen nemovitostí
- Kompletní právní služby a úschovy kupních cen VZDY zajišťuje smluvní advokát
- Najvýhodnější hypotéky díky partnerství 170 kanceláří v CZ
- Profesionální, odborné a solidní jednání

Kontaktujte mne kdykoliv, těším se na jednání s Vámi

Ing. Luboš Janeček
Certifikovaný realitní makléř RE/MAX
e-mail: lubos.janecek@re-max.cz
mobil: +420 608 124 488

Realitní kancelář
RE/MAX AB Normal
Biskupská 1, 37001 České Budějovice

www.re-max.cz/abnormal

Vzpomínka na sněh

Lyžařské kurzy naší školy

V dlouhodobém plánu naší školy máme kromě jiného uveden také výcvik a výuku lyžování. Jsme přesvědčeni, že k všeobecnému vzdělání a celkovému rozvoji osobnosti člověka patří i rozvoj tělesných schopností a dovedností, tedy i dovednost lyžovat, plavat, pečovat o zdravý životní styl, zvládnout základy různých sportů či jiného sportovního vyžití. Proto jsme zavedli od letošního školního roku lyžařský pobytový kurz s výukou lyžování již ve 3. ročníku. Následuje upevňovací a zdokonalovací kurz v 7. ročníku a žáci 8. a 9. ročníku by se měli zúčastnit kurzu s výukou snowboardingu. Po absolvování tohoto výcvikového bloku by naši žáci měli opouštět základní školu se solidními dovednostmi a doufáme, že i s kladným vztahem k zimním sportům, jejichž provozování jistě přispívá ke zkvalitnění životního stylu.

Třetí v pořadí z plánovaného výcvikového bloku – snowboardingový kurz pro žáky 8. a 9. tříd v Donovalech – se v letošním školním roce bohužel neuskutečnil z důvodu nedostatečného počtu účastníků. Byli jsme nuceni tento kurz odvolat, s čímž jsou spojeny nemalé problémy a spousta času a organizační práce přijde nazmar. Z velice kladných ohlasů na minulý kurz a z jednoznačně kladných výsledků ankety uspořádané mezi bývalými účastníky víme, že dětem se tento kurz vždy líbil a byl pro ně přínosný. Odvolání kurzu nás mrzí právě kvůli dětem, které se na hory těšily.

Vážení rodiče, žádáme Vás, abyste v budoucnu odpovědně zvážili svůj přístup k přihlašování svých dětí na akce pořádané školou. Původně odevzdaných závažných přihlášek (podepsaných rodiči) na tento kurz bylo 34 a nakonec zaplatilo pouze 7 dětí. Není možné závazně přihlášené děti bez vážných důvodů odhlašovat. Stejná situace bohužel nastává při organizování akcí pro děti velmi často.

Vážení rodiče, chápeme, že dobře pečovat o děti po všech stránkách, tedy i po stránce materiálního zabezpečení, je velmi náročné a vyčerpávající. Doporučujeme Vám tedy zvážit vždy na začátku školního roku akce pořádané školou, na kterých by účast Vašich dětí měla být samozřejmostí a této skutečnosti přizpůsobit rodinný rozpočet.

Mgr. Milena Thalerová, zástupce ředitele ZŠ Hluboká nad Vltavou

Lyžařský zájezd Lipno Kramolín pro žáky 3. a 5. tříd

V týdnu od 21.2. do 25.2.2011 se konal LVVZ v lyžařském středisku Lipno – Kramolín pro žáky ZŠ Hluboká. Kurzu se zúčastnilo 46 žáků ze třetích a pátých tříd. Počasí i sněh nám přály. Ubytování jsme byli v Hotelu Panorama, na sjezdovku a zpět jsme dojížděli skibusem. Kromě lyžování jsme si užili i bazénu a zimní procházky. Chtěla bych velice pochválit všechny děti za vzorné chování a skvělé sportovní výkony, neboť i úplní začátečníci sjeli hned druhý den »velkou« sjezdovku a po prvním půl

dni ve Foxparku si užívali sedačkové lanovky a proháněli se po sjezdovce jako ostatní spolužáci. Děkuji pedagogickému dozoru Mgr. Nadě Dupalové, Mgr. Martině Hornátové a Heleně Likavcové za výborně odvedenou práci na sjezdovce i mimo ni. Dětem děkuji za bezvadné chování a reprezentaci školy na sněhu a doufám, že jim chuť k lyžování vydrží i do budoucna.

Mgr. Kateřina Kuželová, vedoucí LVVZ

Lyžařský zájezd 7. tříd – Hochficht - Rakousko

Druhý týden v únoru odcestovali žáci 7. tříd již potřetí na lyžařský výcvikový kurz do velmi pěkného lyžařského centra v rakouském Hochfichtu. Opět jsme byli ubytováni v útulné mládežnické ubytovně v Ulrichsbergu (cca 8 km od sjezdovky). Jelikož musíme za lyžováním pár kilometrů dojíždět, je tam s námi po celou dobu pobytu hodný a milý řidič pan J. Fučík.

V letošním školním roce se bohužel na »lyžák« přihlásilo pouze 13 žáků. Byla to pro nás velmi nepříjemná situace a zvažovali jsme zrušení kurzu. Tím bychom však zklamali naše natěšené lyžaře. Jelikož kurz organizujeme ve spolupráci s CK Sally-tours, naskytla se příležitost připojit se ke studentům ze SUŠ Anežka z Českého Krumlova, kteří se ocitli ve stejné situaci. Po vzájemné dohodě jsme kurzu spojili. Kromě jednoho deštivého dne jsme prožili krásně prosluněné dny na lyžích a společné večery plné her a zábavy. Nechyběly ani závody ve slalomu se závěrečným vyhodnocením.

Na Hlubokou jsme se vrátili vylyžovaní, opálení, plní nových dojmů a zážitků a hlavně bez úrazu.

Doufáme, že se v příštích letech nebudeme potýkat s otázkou, zda kurz zrušit pro nedostatek žáků. Byli bychom rádi, kdyby rodiče s tímto finančním výdajem počítali již dopředu a umožnili tak dětem získat nové zkušenosti a zážitky.

Děkuji vedení školy, že nám umožnilo kurz uskutečnit, děkuji kolegovi Mgr. J. Tauberovi za výborně odvedenou celodenní práci s dětmi, naší zdravotnici E. Markusové za to, že dbala o naše zdraví a panu J. Fučíkovi za bezpečnou dopravu během celého kurzu.

Mgr. Lenka Dvořáková, vedoucí kurzu

A jak lyžování hodnotí naši žáci?

Lyžařský kurz

Paní učitelka nám nabídla, že bychom mohli se třetí třídou jet na lyžařský kurz. Velmi jsme se těšili. Když jsme přijížděli k hotelu, asi každý byl nespokojený. Zvenku vypadal opravdu neluxusně, ale když nám paní učitelky předaly pokoj, byly jsme nadšené. Nic moc, ale útulné. První den jsme hned lyžovali a potom byla večere, která všechny ohromila.

Tak to bylo i se snídaněmi a obědy. Po večeri byl sraz v klubovně. V úterý jsme lyžovali ráno i odpoledne. Večer jsme se v klubovně učili

český jazyk. Ve středu jsme jezdili i jiné sjezdovky – dokonce jsme sjeli i červenou, což je druhá nejprudší. V klubovně jsme se učili obvazovat a zavěsit ruku i nohu. Myslím, že se nám to ještě bude hodit. Na čtvrtek si každý připravil nějakou soutěž. Já si připravila věty, ve kterých byla ukryta slova. Před spaním jsem si trochu sbalila. Ráno jsme si ještě zalyžovali, ale jen málo. Oběd byl zase velmi dobrý.

Nakonec vzpomene jaký to byl týden, jak jsme klikovali po sjezdovce a jakou jsme zažili super školní dovolenou. A zase máme o něco více zkušeností.

Anna Taová, 5. B

Lyžařský kurz

Jednoho dne nám paní učitelka oznámila, že bychom mohli jet společně se třetími třídami na lyžařský kurz na Lipno. Zájem byl dost veliký, proto lyžařský kurz mohl proběhnout.

Den odjezdu byl ustanoven na pondělí. Odjížděli jsme od školy v osm hodin a za necelé dvě hodiny jízdy dorazili do hotelu Panorama na Lipně. Ještě ten den jsme se rozdělili do skupin podle úrovně lyžování a šli lyžovat.

Od úterý do čtvrtka se chodilo pravidelně lyžovat. Lyžovali jsme dopoledne i dopoledne. Každá skupina lyžovala a jezdila na sjezdovkách podle svých lyžařských dovedností. Naše skupina sjela i červenou sjezdovku.

Protože jsme byli v moderním lyžařském středisku, nemuseli jsme kopec šlapat, ale pokaždé nás na něj vyvezla lanovka.

O stravu se nám postarala restaurace, která byla deset metrů od našeho ubytování. Dostávali jsme k snídani větší housku s máslem, marmeládou nebo salámem. Na sjezdovku jsme dostávali dvě svačiny na den: ovoce, tatrunku nebo jogurt. Obědy i teplé večere nám moc chutnaly.

Lyžování nebylo naší jedinou zábavou. Hodinový pobyt na plovárně patřil mezi příjemné zpestření. Každý večer jsme se učili. Ve čtvrtek si každý pokoj připravil něco, čím by ostatní pobavil.

V lyžařském kurzu jsme zažili plno dobrodružství a úplně všichni jsme se v lyžování zdokonalili a ti, co neuměli lyžovat, se to naučili.

Je to jeden z našich nejlepších školních zážitků.

Jakub Raus, 5. B

Když je tma... na odznaku

V AJG proběhla zajímavá výstava dětských prací z různých škol na téma *Když je tma*. A my se navíc dozvěděli, že...

... Je radostné a příjemné, když se zákazníci do Domova sv. Anežky v Týně nad Vltavou vrací s novými objednávkami. Mezi takové navrátilce už třetí rok patří také Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou. Tentokrát chráněná dílna PO-TISK vyrobila 2000 kusů upomínkových butonů pro účastníky výstavy žakovských a studentských prací základních, uměleckých a středních škol z Jihočeského kraje na téma »Když je tma...«

Oběd na kolečkách

Tohle je taková malá objektivní reportáž. Stává se totiž, že o lidech, které denně setkáváme, toho mnoho nevíme. Co například dělá usměvavá paní za volantem modré dodávky s nápisem **ROZVOZ JÍDLA**? Rozvází jídlo. A komu, proč a jak?

Jmenuje se Hana Kotvaldová a určitě jste ji už viděli, její i vaše cesty se na Hluboké a okolí určitě častokrát protnou. A protože tak trochu mapujeme různé hlubocké restaurace – zjistili jsme, že tohle je vlastně také něco v tom smyslu. Těch rozvezených obědů jsou přes dvě stovky denně. Turisté si na nich nepochutnají. Patří jen hlubockým občanům a strážníkům z okolních vesnic. Nasedli jsme k ní do auta, abychom jeden den s rozvázkou obědů zažili také.

Nakládáme u školy

Modré auto, které zrovna v květnu oslavuje své první narozeniny, protože vystřídalo původní červené, stojí u rampy školní jídelny. Pomáháme naložit všem známé spojené trojpatrové nádoby – ve kterých šplouchá polévka, maso s omáčkou a přílohou. Plné přepravky a jednotlivé nádoby si ukládá paní Kotvaldová v zadním prostoru auta v přesném pořádku, ve kterém se vyzná pouze ona sama. Obědy prý vydrží v pohodě teplé, v tom už moderní technika populárních třípatrových kastrůlků – tak zvaných jídlonosičů – pokročila. Jídlonosiči se raději nepošupuje, takže vše je makačka pro záda, klouzavější podložka vnitřku vozu by sice ulehčila naložování, ale v zatáčkách by zbyla z obědů jedna katastrofická hromádka.

Zatím jsem ještě nikdy nic nevysypala a nevyčila, říká paní Kotvaldová, jen jednou se mi celý náklad svezl k jedné straně. Tady u rampy je to od rána druhá velká štace. Je 11 hodin a to už jsem se vrátila z Budějovic s nákladem obědů, který jsem vyložila v Domově důchodců. Jídlo pro něj se vozí z menzy Jihočeské univerzity, na výběr je ze tří jídel, včetně diet. Dál teď budeme rozvážet jídlo, které uvařili ve školní jídelně na Hluboké, čekají na něj většinou starší lidé v Zámostí a ve vsích kolem Hluboké. Nejdřív ale zastavíme v kuchyni schwarzenberské školky, kde naložíme obědy pro školku v Zámostí.

Zdroj vařených jídel pochází tedy ze tří kuchyní, každá vaří podle určitých norem pro jiný typ strážníků.

Nebojíte se řídit takhle velké a široké dodávkové auto?

Kdepak, mě baví řídit. Už jako hodně mladá jsem si půjčovala motorku a pokukovala po velkých autech. Jezdila jsem s dvanáctsettrojkou, dokonce i s pekařským autem... Co se týče profese, pracovala jsem v obchodě – ještě ve Frymburku, odkud pocházím. Léta jsem byla zaměstnanec v prodejně potravin Jednoty, v Týně, dokonce ve stavebninách a také na benzince, když byly děti menší, tak jsem doma šila. Ale já jsem spíš do světa, než být sama doma – takže pak jsem se dostala do toho pekařského vozu a od pekaře vlastně až sem. A i když má původní specializace byla na masné výrobky, pracovala jsem v obchodě se všemi potravinami.

První zastávka – kuchyň ve schwarzenberské škole

Schwarzenberská opatrovna vlastně kdysi začala na Hluboké vařit polévky pro chudé děti. Což už dnes není třeba, zato kuchyně vaří pro všechny budovy školky ve městě.

U dveří kuchyně se setkáváme s hospodářkami a vozičkem s dvěma prázdnými velikými termosy ze školky z Masarykovy ulice naproti. I my do auta fasujeme dva plné termosy a vracíme včerejší prázdné, umyté. Nerezové kontejnery jsou ploché, asi metr dlouhé, půl metru široké, na sebe naskládané do sebe tvarem dobře zapadnou, ale jsou hodně těžké. S naloženým dnešním menu (polévka rajská, krutí maso se zeleninou, moučníček) jedeme dál.

Jezdíte jen ve všední dny nebo i o víkendu?

Pět dní v týdnu pro všechny strážníky, denně obědy a večeře pro domov důchodců. Pro domov důchodců se jezdí i o sobotách a nedělích, i ve svátky, tam se prostě musí zavázat každý den. Střídám se s manželem, ale většinou to stejně zbude na mě, i když už to muž umí a ví co a jak. A když chci v létě dovolenou, musím najít někoho, kdo to za mě vezme, mám už pár let jednoho věrného brigádníka. Dovolenu si беру v období, kdy nezavázím jednotlivce, to bych brigádníka na tu chvíli nenačila. Protože ve škole se o letních prázdninách nevaří, musí se o sebe penzisti postarat sami nebo jejich rodina. Ale mám tak kolem deseti dvanácti lidí, kteří nemají vůbec nikoho, nebo mají děti daleko, a těm zajišťuji obědy v menze, a oběd jim zavezu, nebo zaučím zástupce.

Časově to vydá na normální pracovní dobu, takže jestli si někdo myslí, že se projíždím krajinou a kochám se, tak se nekochám. Rozvážím obědy a většinou já jediná se nestihnu naobědvat. Začínám ráno kolem půl deváté, vracím se v půl páté odpoledne, když odvezu večeře. Dneska ještě jedu měnit s autem gumy, ale to až po práci. Víte, ono se nedá říct, pardon, jídlo vám zítra nepřivezu vůbec nebo později – něco si zařizují.

Co když poptávka obědů převyšuje vaše možnosti?

Já si myslím, že zájem by byl, nicméně tady přímo po Hluboké – městě – moc jezdit nemůžu, to bych nestíhala. Když někoho mám na Hluboké, můžu ho zavést až nakonec, nebo když je přímo na cestě mé trasy. Ve městě mají lidé víc možností, někdo jim může jídlo donést. Takže mám na starost spíš Zámostí a vesnice okolo.

A mezi řečí jsme právě vydali první obědy – zastavili jsme jedné starší paní a zdravotnicím z rehabilitace, které stihnou právě tu minutu, kdy paní Kotvaldová projíždí s plným autem okolo.

Kolik jídel rozvezete za den? Snadné počty: 50 školka v Zámostí, 10 školka v Kostelci, kolem 60 kastrůlků pro jednotlivce, plus Domov důchodců, to se jede dvakrát, takže 100. Což je dohromady kolem dvě stě dvaceti jídel. Vida, to jsme se v restauracích neptali, kolik za den uspokojí strážníků – ale kdo ví, jestli vůbec tolik...

A chutná jim? Myslím, že ano, nestěžují si, většinou jsou rádi, že mají teplé jídlo.

A jak je to s placením obědů? Je to docela velká agenda a vlastně i dost peněz. Aby každý nemusel chodit jednotlivě do školy, jednou měsíčně vyberu nadepsané obálky, každý tam dá přibližně peníze, nejlépe v drobných, a účetní ze školy jim to vyúčtuje, vrátí nazpět. Takhle jednoduše

to ale jde dělat jen v malých městech, kde k sobě lidé mají blíž, důvěřují si a vyhoví si. Hlubočtí mají oběd za 48 Kč, důchodcům město přispívá 10 Kč. V ceně je klasické menu: polévka, druhý chod a dezert, což bývá kromě sladkého třeba i jogurt, chlebiček nebo ovoce.

Další zastávka ... Kačerov. Pozor! Dveře se otvírají... a zavírají. Vydáváme tři obědy.

Tyhle babičky si chodily za most, říká paní Hana při prvním zastavení v Zámostí, když znovu usedá za volant. Jenže most je momentálně pošoupnutý, to by měly moc daleko, tak jim zastavuji na rohu, když odbočují ke škole.

Otázka, která mě bohužel také napadá, když nosíte lidem obědy až domů. Už jste řešila nějaké smutné příhody? To víte, že ano. Bohužel, už jsem párkrát někoho našla doma ležet a byla jsem první, kdo zavolal pomoc. Někdy se nedostanou ani k telefonu, když někde v domě upadnou. Jindy jsem se nachomejtlá k diabetickému záchvatu. Jsem každodenní host, tak trochu kontrola, takže už jsem párkrát někoho pomáhala sbírat. Jednoho pána jsem našla v posteli mrtvého, špatný pocit jsem měla hned, když jsem zvedla kastrůlku za dveřmi a byly od předešlého dne plné. Pes vyl na zahrádě. Tak jsem tam vlezla oknem, které bylo otevřené.

Což je spíš téma pečovatelské služby, která zatím pořád chybí.

Někdo školený by občas mohl jezdit se mnou a zařídít zdravotní záležitosti, které lidé potřebují, nebo kontrolovat stav starších a nemocných. Dneska do vesnic pomalu ani ty autobusy nejezdí, stává se, že sem tam někoho svezu na Hlubokou k doktorovi, takže občas supluji i ten autobus. Sedadla jsou pojištěná, takže si to dovolit mohu.

Sociální odbor města vyhledává lidi podle ročníku narození, navštíví je a zhodnotí, jak na tom jsou, ale někdy mohou mít problémy lidé mladší, určitě záleží i na okolí, aby si všímalo a event. upozornilo sociální odbor, že někdo potřebuje pomoc. Agendu lidí mám víceméně v hlavě, jednou za čas pro domov důchodců předávám seznam starších lidí, kdo je bezmocný, o koho se starají děti, aby je kontaktovali. Je lépe, když si podají přihlášku raději dřív, než když si vzpomenout náhle, žádost není vázaná časem, mohou ji kdykoli odročit do budoucna.

Většina rozvážených obědů přijde na stůl starším lidem, i když narázově se dá vyhovět i mamince s nemocným školním dítětem, ale to bývá jen na pár dnů. Je to vždycky v situaci, kdy nastane mimořádná potřeba. To se pak domluví odběr obědů přímo ve škole, s vedoucí kuchyně Štěpánkou Grögerovou, třeba jen na týden, čtrnáct dnů...

Další zastávka – školka Zámostí

Ve dveřích školky už se objevují dvě ženy, tak řečené provozní pracovnice školky, odnášejí jídlo ve dvou kontejnerech a do rukou je pálí omáčka v nerezové dóze. Poctivého nepálí... smějeme se. A přejeme dobrou chuť. Čteme si nový jídelníček na příští týden, i s razítkem, vzápětí bude vyvěšen na nástěnce. Sbíhají se nám sliny. Nejvíce zdravě jí asi paní učitelky ze školky, když celý život baští to nejlepší – doporučené z norem pro dětskou stravu.

Strava pro MŠ – týden: 18. 04. - 22. 04. 2011

Svačiny a přesnídávky si upravují jednotlivá pracoviště samostatně dle svých možností. Změna v jídelním listku vyhrazena.

Pondělí: polévka hovězí se svitkem, hov. maso, rajská omáčka, těstoviny, zelený čaj

Úterý: polévka zeleninová s kuskusem, selská pečeně, hláv. zelí, br. knedlík, černý čaj

Středa: polévka rybí maďarská, kapustové závitky, brambory, hláv. salát, čaj

Čtvrtek: polévka špenátová s houskou, krutí roláda, rýže, okurkový salát, jahodový čaj

Pátek: polévka gulášová, povídlové buchty, ovoce, bílá káva

Časově jste skvěle sehraní. Všichni ti lidé vypadají, že na svém místě nečekají dlouho? Ne, nečekají. Jsou naučení, ví, že plus mínus nějaká minuta přijede a docela to funguje. Stane se, že se někde zaseknu, že přijedu třeba od školy o deset minut později, ale s tím se občas musí počítat.

Jedeme dál a opět obdarováváme obědem jednoho pána čekajícího u vrátek zahrady.

Správné popojíždění od štace ke štaci musí přejít do krve hlavně rozvážeči, je to určitě práce, kterou nemůže dělat každý. Stejně tak mi připadá neuvěřitelné, že lidé nezapomenou, že přijíždí oběd. Já bych si určitě vzpomněla půl hodiny potom, co by projel okolo. Náš fotograf podotkl, že si myslí, že to přijde s věkem: pozoroval na svém dědovi, jak byl vždycky připravený v tu správnou hodinu. Možná se také spustí nějaký podmíněný reflex a chuť se přihlásí. A když ne, tak prostě paní Kotvaldová položí nádobu s jídlem za dveře. Ani my jsme nebyli překážkou, aby všechno »odsejpal« jako obvykle, paní Kotvaldová to má v malíčku. Samozřejmě se mi jednou stalo, že jsem paní Blechové odvezla oběd zpátky na Hlubokou – tak jsem jí volala, ať se nezlobí, že už se vracet nebudu. Ale to je výjimka.

A co počasí? Jak to jde v zimě, když nasněží?

No, to mi povídejte. Když tady u CO minu ceduli s koncem města – začínají Krkonoše. A když je nejvíce sněhu, vyjíždějí vesničané na nákup, což se kupodivu nestává, když je silnice suchá a široká, to je tu nevidíte. Takže nastávají různé horké chvilky, když někdo zapadne do příkopu a než ho vyprostí, nemůžeme dál. Když už je pořádná sněhová kalamita a vím, že cestu nic většího neprojde, vezmu si doma vlastní auto a naložím obědy do něj. Protože je to malé osobní auto a dá se líp ovládat.

Jinak jsem s novým autem spokojená, má dobrý rejď, je rychlé, spolehlivé. S tím původním jsem nevyjela ani po mokré trávě. Do kopce jsem ho pomalu strkala. Mělo už naježděno, bylo šest let staré, když se koupilo a já s ním dalších šest let jezdila. Jak jsme nové vybírali? Já dala podnět, navrhla jsem, co by auto asi mělo mít, a radnice připravila výběrové řízení. Z něj vyšel Fiat Ducate future nejlip. Motoricky jsou tyhle dodávky podobné, šlo o cenu. Za měsíc najezdím kolem 2500 kilometrů.

Když se na mě obrátili lidé z Bavorovic, kývla jsem, že budu zajíždět s obědy i tam. Samozřejmě se všechno projeví na najetých kilometrech, benzín zdražuje, takže stoupají náklady. Těžko ale vysvětlíte, že je potřeba šetřit a jezdit se bude jen tam a tam. Hluboká není jen město Hluboká, kde mají i starší

lidé možnost si někam dojet. Ze vsí už je to problém. Tyhle věci se snadněji rozhodují úředníkům od stolu než z očí do očí odříct někomu, kdo je sám a starý.

Projíždíme silničkou mezi poněšickou oborou a Vltavou. Málem jsme přejeli veverku. Ale stihla to, přeběhla těsně před autem.

Paní Hana se směje. Zrovna tady u odbočky k AMU potkávám veverky často. A to bylo ještě pořádné náledí a najednou jedna proti mně na silnici. Zřejmě se probrala ze zimního spánku a šla se kouknout ven. Já brzdila, ona taky, protože jí to klouzalo po silnici a vypadala, jako kdyby jela na snowboardu. Taký nemohla na tom ledu zastavit. Ale nakonec jsme zastavily obě a dobře to dopadlo. Prostě v zimě tady kalamitu nezvládají ani veverky.

Privázet oběd je bohužel činnost, proto se všichni příjemci usmívají. Pravda je, že také paní Haně úsměv z tváře nikdy nemizí. Krátká zastávka v Poněšicích. Obvykle přicházejí pro oběd dva pánové a jsou technicky tak zdatní, že jsou naučení si sami otevřít dveře auta a vyměnit si nádoby. Řidička mimořádně nemusí vystupovat. Dnes je tu jen jeden a dozvídá se zprávu, že čtvrtěk a pátek před Velikonocemi škola nevaří. *Budete muset něco do hrnce hodit sám,* radí paní Kotvaldová...

Kolem poněšického lihovaru projíždíme bez zastavení. Pít alkohol za volantem se nesmí, což o to, ale my začínáme mít už pořádný hlad. Plné auto obědů a posádce kručí v břiše.

Blížíme se ke Kostelci

Možná prospěje, pokud se podaří zrealizovat převoznictví mezi protějším Purkarcem a Kostelcem. Ale jak bude s místní školou, jestli se nezavře, to je téma, se kterým se potýkají nejen v Kostelci, ale v malých osadách v celé Evropě. Vylidňování vesnic, v některých místech už opravdu zůstávají jen ti skalní. Když jdou mladí pryč za prací, když přestane fungovat škola, hospoda a obchod – je to špatné. Pokud by se nevozily obědy dětem do školy, doplatili by na to ostatní jednotliví odběratelé.

Přítom je tu tak krásně, nádherný les – přímo Šumava! Na dokreslení skutečnosti kousek nad kapotou přelítne nádherný ptačí dravec – fotograf Jan Pirgl nestihl na fotoaparát ani pomyslet.

Tady ten kopec v lese – ten jsem sjížděla na náledí tři čtvrtě hodiny. Stála jsem na brzdě, spouštěla metr po metru, sklouznout, to by dopadlo... Později posypou, ale spíš předtím než jede autobus – a to je pro mě pozdě.

Kostelec

U hřbitovní zdi právě probíhá pohřeb. Lekli jsme se, že už je to ten, na který vezeme objednanou smuteční kytici. Dozvídáme se, že se dnes konají dva. Až ke dveřím školy předjet nemůžeme, dnes se ponese těžká nádoba s obědy kousek dál než obvykle. Před kostelem totiž stojí pohřební vůz, za ním čeká auto PMH k vyvezení kontejnerů, my přivážíme škole obědy a prý se u školy právě ještě čerpá žumpa. Někdy se prostě na jednom místě děje víc různorodých událostí najednou... obyčejný všední den... takový je život.

Krajina s krabicí

Na dalším stanovišti před Hroznějovicemi nás čeká u cesty jen opuštěná krabice a v ní jídlonosič. Strávník si asi přijde později. Je to tady taková planinka, na které fouká, tak se mu zřejmě nechtělo mrznout. Velký risk! Stalo se v Bavorovicích, že takhle někomu ukradli oběd i s kastrůlkem. Fotograf se zasnívá. Krásný fotopohled: *Krajina s kastrůlkem.* Nikde nikdo. Tajemství.

Veselé štěně

Tady půjdu dovnitř, říká paní Hana, když zastavujeme před vesnickým stavením v Hroznějovicích. Paní byla na operaci a teprve začíná pomalu chodit. Ale paní Kotvaldová vzápětí vykukuje z vrat a ukazuje nám malé štěně. Spěcháme dovnitř v domnění, že je v chalupě kopa štěňat z jarního vrhu. Kdepak, je jen jedno, nový rozpustilý kamarád koupený v Týně nad Vltavou na trhu. Skáče jako jarní kůzlátko a dohaduje se o něčem se slepicemi – těm vadí nový vetřelec na dvoře. Na další štací čekají s páníčky další zvířátka – tři kočky. Ladně a s grácií, přesto zvědavě okounějí. Zřejmě dobře tuší, že se veze něco dobrého, možná také dostávají sousto ze společného oběda.

A právě jsme dosáhli nejzazšího cípu rozvážky, vjíždíme do dvora a s elegantní otočkou stavíme před zápražím. Najevo vychází další skutečnost, dokreslující povahové vlastnosti té, která provozuje hospodu na kolečkách. Zaloví v sáčku s piškoty a první z pejsků dostává svůj příděl – On už je starý, ale vždycky na mě čeká. A na zápraží přichází pro jídlo stařenka

jako z pohádky. Zrovna jízda vesnicemi je na tomhle povolání asi to nejhezčí. Co se týče emocí, to určitě není povolání, z kterého by člověk vyšel nedotčen. Lidé čekají, a možná nejen kvůli obědu. Zklamat nemůžete, je to o odpovědnosti. Musíte umět naslouchat a snažit se lidi pochopit.

Od někoho se nemůžu utrhnout a čtyřikrát se vracím. Někdy jsem jediná, s kým si za den promluví.

Vracíme se Krajinou s kastrůlkem, ale kastrůlek mezitím už zmizel. V Kostelci v domě po pravé straně silnice konečně předáváme pohřební kytici.

Do Líšnice už nejezdím, jedni starouškové tam umřeli a jedna paní se odstěhovala k dceři. Pro většinu rodin je problém se starat o příbuzné, když jsou vzdáleni na každodenní dojíždění.

Závěrečný finiš: Zámostí, Sudárna a Bavorovice

Jak se o vás lidi dozví a jak si vás objednají? Řeknou si to. Charita by

o rozvážení obědů zájem měla, ale to by asi přišlo o hodně draž, chtěli, abych spadala pod ně, ale nemyslím, že by to bylo dobré. Takže tuhle službu platí město, dnes už jsem jeho zaměstnanec, donedávna jsem to ještě dělala na dohodu a všechny náklady si musela platit sama.

A zase zastávka – a další psi radost za plotem. Piškoty jsou pochopitelně z vlastních zásob, psi si dobroty neobjednávají. Ale těší se na ně! Psi olizování a docela čitelná nedočkavost, přece jen takové nadšení lidí strážníků projevit neumějí.

Tady jsem taky vozila jednomu dědečkovi obědy, a ten pes tam nikoho dovnitř nepustil, jen mě. Pán už umřel, ale když jedu okolo, zastavuju a piškoty dávám dál, ten pejsek slyší moje auto ve stejný čas a čeká. Byl by zklamaný, kdybych nezastavila.

Další štace o půl kilometru dál – krásný bílý čuvač a jeho panička čekají u vrat zahrady. Psi mají hodinky jednak v hlavě a jednak se slyší štěkat a zřejmě si to telegrafují, takže hned o kousek dál už stepují za plotem dva kokršpanělé – vypadají jako dvojčata. Jenže když nakoukli do auta a viděli dva cizí obličej, tvářili se dost nechápavě a zřejmě jen ze slušnosti se paní Kotvaldové nezeptali, koho to dneska s sebou vozí. Další oběd dostává Jitka, která zpívá v Záviši, a tady konečně taky dostáváme něco na zub my: plný talíř jednohubek s česnekovou pomazánkou. Což se přihodí občas i na vesnicích, když někde slaví narozeniny nebo svatbu, dostane i naše řidička něco na ochutnání.

A po pár dalších zastávkách jsme u poslední adresy, posledního pejska (pytlík s piškotky splaskl), přiděl podle velikosti pejsků sněden, stejně tak vzadu už jsou jen prázdné jídelnosiče připravené na druhý den. Skončíme opět u rampy školní jídelny – *A já si jindy dojdu domů na chvilku*, říká paní Hana. Napiju se, – *ale dneska ani to ne, jedu na ty gummy. A pak se vracím a dojedu pro večere pro DD.*

Systém rozvozu obědů po hlubocku se mi líbí, protože zrovna nedávno jsem slyšela povzdech jedněch starších lidí v Budějovicích. Nevím, jaká služba jim obědy zajišťuje a vozí, ale platí si nejen cenu oběda, ale zvlášť také za to, že jim jídlo přivezou, za umytí přepravek a »krokovně«. Pokud nedojdete až k autu, připlatíte 15 Kč za pár kroků k bytu, cena oběda se pak šplhá vzhůru... Přírážka za luxus. To už by si snad důchodci mohli radši objednávat pizzu... Ano, i tak se chovají některé služby...

Moc smutné. Což ovšem v hlubockém případě neplatí. Paní Kotvaldová přidává úsměvy a piškoty zdarma, včetně obyčejné lidské starosti o své svěřence a soucítění. V mnoha případech vyhoví navíc sama z vlastní vůle, například dnes vezla objednanou květinu na pohřeb, občas vyzvedává léky na recept a zařizujete i další drobnosti. Samozřejmě, to se prý nedá odříct. Což je penězi k nezaplacení a účetní kolonky na to nejsou. Doufejme, že jí to přičítají k dobru vyšší instance tam nahoře.

Na druhou stranu se mi nelíbí, že tahle povolání jsou tlačena spíše k solidaritě, na okraj státního zájmu, a pokud je dělá člověk sociálně spolucitící – mnohdy spíš přidává ze svého.

Měli bychom si uvědomit, proč a jak se i v době katastrofy chovají Japonci: jsou vstřícní a pomáhají starým lidem, protože ví, že oni tu pomoc někdy budou také potřebovat. Ano, i my budeme někdy staří. Možná i hladoví a opuštění...

Rozvezli jsme oběd, končíme opět u školní jídelny, je 13, 30 hod a sotva vystoupíme, potkáme holčičku s bandaskou. Na svět se teď díváme jinak a zjišťujeme, že bandasek je spousta kolem nás. A že jsou vlastně poselstvím dobrých vztahů mezi lidmi. Někdo vám navaří, někdo vám to jídlo donese a někdo si na něm pochutná...

**Divadlo
Hluboká**
uvádí koncert

MUZIKÁLOVÁ TRÍŠŤ

DČINKUJÍ SÓLISTÉ MUZIKÁLŮ ROMEO A JULIE
A JEDNA NOC NA KARLŠTEJNĚ:

ZUZANA BENEŠOVÁ, IVANNE, ELIŠKA OCHMANOVÁ
JAN KOPEČNÝ, LUKÁŠ RANDÁK, LADISLAV KORBEL

NÁDVOŘÍ LOVECKÉHO ZÁMKU OHRADA, HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

29.5.2011 19:00

VSTUPENKY V PRODEJI NA WWW.CBSYSTEM.CZ
V KC PANORAMA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU
A JEDNU HODINU PŘED ZAČÁTKEM KONCERTU V MÍSTĚ KONÁNÍ.

WWW.DIVADLOHLUBOKA.CZ

HORNIK
s.r.o.
Husova 8, 680/17
370 05 České Budějovice
Tel. 386 396 012
Mobil: 776 291 181
Zelená linka: 800 101 162
www.hornik.cz

BYTOVÝ PROJEKT

JITŘENKA

ŠEVETÍN

nepláť si a prodávej na kolečkách

BYTOVÝ DŮM JITŘENKA
v Ševětíně
KANDIDÁT NA TITUL
STAVBA ROKU 2010

WWW.BYTY-SEVETIN.CZ

Spolupracujeme s katalogem

www.kelt-reklama.cz

KELT

REKLAMNÍ SPOLEČNOST

608 469 349

Sadová 1068, Hluboká nad Vltavou

VELKOPLOŠNÝ TISK | VÝROBA REKLAMY | INFO SYSTÉMY | SVĚTELNÉ REKLAMY | VÝSTAVNÍ SYSTÉMY
TISK | GRAFICKÉ DOPLŇKY DO INTERIÉRŮ | FOTOTAPETY | CELOPOLEPY AUTOMOBILŮ | OBRAZY

AKCE:

VELKOFORMÁTOVÉ
FOTOGRAFIE

Zámecký park

Rozhovor se správcem zámeckého parku, paní Jitkou Böhmovou, vznikl při procházce parkem. Bylo by hloupé si povídat o parku někde v kanceláři. Paní zahradnice se právě vrátila z Třeboně, kde se podílela na přípravě tradiční výstavy květinových vazeb na treboňském zámku, letos s názvem *Amarylis a japonská inspirace*. Floristická úprava květin patří samozřejmě k těm příjemným stránkám zahradničení. Jinak má ale na starosti celý hlubocký zámecký park a zahrady, což je pro zahradníka práce krásná, ale také přináší nejednu starost.

Je jaro, všechno raší, ptáci zpívají, záhony čerstvě okopané, zeleň, modrá obloha, kolem nás v zámeckém parku nádherné stromy. Má tenhle krásný park vůbec nějaký problém?

Za největší problém můžeme považovat skutečnost, že stromy stárnou, odcházejí. Tím, že jsou staré, jsou víc oslabené. Někdo říká, že to způsobují kyselé deště, ovzduší. Zatím vám nikdo přesně nevysvětlí, proč. Stromy, protože jsou staré a slabší, jsou pak soustavně napadané zdravotními problémy. Tamhle lípy mají suché špičky, kousek dál uvidíme bučinu, buky, tam je to zoufalé, ty stromy jsou nemocné. A právě proto jsou tam ta čísla na některých stromech, především kolem cest, protože jsme nechali odbornou firmou, dělala to Agentura ochrany přírody, zjistit stav stromů a navrhlí jich část na odkácení a část stromů na ošetření. A chceme požádat o evropské peníze na rehabilitaci, ale bojíme se, zda je dostaneme.

Ale je to asi přirozené. Kdyby měla Eleonora – nebo ten, kdo ten park zakládal – dar žít tak dlouho jako ty stromy, asi by věděla, že park se musí obnovovat, že nastane čas, kdy stromy dožijí. Určitě. Existuje projekt, který v osmdesátých letech zpracovala *Sempre Bechyně* jako projekt postupné obnovy parku. A tehdy park opravdu vypadal jinak než dnes. Já když jsem sem přišla, tak park byl úplně zarostlý a ty dnešní louky nebyly louky, ale les.

Což asi neznalý člověk netuší, že hodně stromů pohromadě také nemusí být správně. Právě, podle starých plánů, které máme, a toho projektu, jsme začali přivádět park vlastně do původního stavu, znovuobnovovali, co už nebylo zřetelné. Třeba cesta dole u školy, o které málokdo věděl, se objevila znovu. Teď už je to tedy tak, jako bylo kdysi, tuhle etapu už máme hotovou a teď jde o to, dosazovat znovu původní stromy. Udržet hlavně solitéry, ty střežíme především a snažíme se je různě ošetřovat, pak okrajové stromy a nakonec i porosty. Snažíme se udržet park tak, aby měl tvář anglického parku, jak to bylo zamýšleno.

Mohu se zeptat, jak dlouho v parku pracujete? Sledujete plán obnovy dlouho, to asi nebyla záležitost na dva roky?

Já jsem tu přibližně 30 let a obnova původního parku je samozřejmě dlouhodobá záležitost, řekněme desítky let.

Končili jsme u dvou posledních cest, které jsme obnovili, a teď už se dělají takové ty věci jako lavičky, dosadby stromů, keřů, květin... A nastupuje další problém – už to tak »jenom« udržet. To je vidět dobře na skalách, které nám patřily, pak zas nepatřily a teď od devadesátých let nám zase patří. A my se snažíme je udržet vyčištěné, jak by měly být. Zoufalství. Finanční obnos, kterým disponujeme, je tak malý. Přitom na jedné straně skončíme a můžeme zase začít na opačném konci.

Ono to není úplně přesně uvedeno, ale z původních asi 90 hektarů, kdy se park točil až k Munickému rybníku a vlastně až kam oko ze zámku pohlédne, tam byl park. Když pojedete kolem Munického rybníka na kole, setkáte se ještě s několika druhy vzácných stromů, které zde musely být vysazeny lidskou rukou.

Nám už zbyl k přímému ošetřování jenom park kolem zámku. Část parku zabrala ještě před 30 lety stavba školy a ještě se kdysi vymýšlelo, že by se postavilo letní kino

na jedné z parkových luk, nebo jsem slyšela, že se uvažovalo i o stavbě krematoria... Takže je dobré, že na některé projekty nedošlo.

Osažováním se snažíte vracet stromy, které sem patří geneticky? Schwarzenberkové sem zasadili stromy, některé byly úplně první jedinci, kteří se do Čech z ciziny dostali. Je doloženo, že bylo vysazeno přibližně 3000 druhů stromů, samozřejmě že spousta jich tady nevydržela, protože klimatické podmínky jsou tu zkrátka jiné, než potřebovaly. Snažíme se držet původního plánu a dosazovat to, co bylo původně navrženo a vysazeno. Třeba pokud padne dub, dosazujeme ho, chceme ho nahradit dubem stejného druhu.

A teď právě řešíme co dál s bučinou, buky nevypadají dobře, jsou na tom zdravotně špatně. Památkový ústav ve spolupráci s odborníky dendrology se pokouší řešit zdravotní stav bučiny. Přemýšleli jsme, zda pokácet, oplotit, udělat školku a nechat narůst buky znovu. Zatím jsme došli k závěru, že pokácíme několik nejvíce napadených stromů a budeme nadále uvažovat o dalším schůdném řešení.

Ale existují moderní metody, které vám stromy zrentgenují a řeknou, kde je problém? Když se něco stane a strom spadne, hledá se viník. Opravdu se dá určit, kdy asi který strom padne?

Ono je to těžké. My třeba strom navrtáme a zjistíme, že má zdravé dřevo a že se tedy zdá být v pořádku. A za dva dny vám ten strom padne, protože měl uhnílé kořeny. Čím jsem zkušenější, tím víc se mi to jeví neuchopitelné, těch vlivů je mnoho a stromy jsou v tomhle zrádné. Je to prostě příroda, a když si dáte tu práci, a prohlédnete všechny stromy v parku, abyste našli a nechali stát jen úplně zdravé stromy – to také nejde, těch zcela zdravých je velmi málo. A najmout firmu, která by zdravotně posoudila úplně všechny stromy v parku, to je finančně nereálné.

Je to prostě o tom, že park stárne. Já tu denně potkám spoustu lidí, kteří sem chodí pravidelně, denně park využívají, chodí sem proto, že určitým způsobem tady načerpají energii a nabijí se. Ale zase je i hodně lidí, kteří si řeknou: ...a na co to tu je, park uprostřed města...

Mám obavu, že tihle lidé mají větší slovo a dávají přednost jiným věcem, ale uklidňuje mne, že máme velkou podporu u Městského úřadu a oporu u svých kolegů na Památkovém úřadě v Českých Budějovicích.

Pořád je to jako v pohádce, že doufáme, že dobro zvítězí nad zlem. Že lidi začnou myslet jinak a s většími ohledy. A mrzí nás, že pořád není ostuda, když se udělá nějaké

krátkozraké nebo hloupé rozhodnutí, které něco nenapravitelně zničí a že za to politici ani odpovědné osoby nejsou pranýřovány. Byli jsme se podívat v Anglii a to je prostě něco nesrovnatelného, jak tam krajinu, parky pečlivě opečovávají. Tady je zakořeněno, že zahradník je téměř na okraji společnosti, hlupáček, který se rýpe v hlíně, kdežto tam, když jsme řekli, že jsme zahradníci, tak si nás považovali. Náš park zakládali jistě velmi schopní lidé, věděli, že je to záležitost, která roste 400 let. Schwarzenberkové si dovedli vybírat kvalitní osobnosti, sami se vzdělávali v mnoha oborech.

Mělo by to být ve výchově dětí, rodiče jim musí ukázat, že je důležité mít místo, kde se dá lehnout do trávy a koukat do nebe, že vás obklopuje něco krásného, co vytvořil jak lidský rozum, tak příroda, že to nenajdeme všude.

A nemít pořád ten pocit, že jsme na okraji financí, že obtěžujeme se svými požadavky, nevnímat pocit většiny, že příroda si pomůže sama anebo že až někdy – až na to ty peníze zbudou. Střetávám se i s lidmi, kteří mi říkají, musíš pochopit, že ta budova je důležitější. Není. Domnívám se, že právě krásně udržovaná zahrada, dá budově v ní stojící vyniknout. Zahrady a parky jsou stejně tak umělecká díla, jako budovy.

Kolik lidí se stará o park?

Málo. Máme investiční peníze, takže na různé práce si najímáme, například vysíkání luk v parku zadáme firmě. Běžnou údržbu včetně vysazování stromů si děláme sami, jsou tu 4 zahradníci a 3 zahradnice. Je pravda, že máme výbornou techniku, tu jsme si za ta léta obstarali a udělá nám to spoustu práce. Traktůrky máme dva, jeden jede do zahrad, druhý do parku.

Tady v dolní části parku, kde procházíme, to bylo hodně podmáčené, tamhle padla jedna lípa a to jsou poslední dvě lípy z dob, kdy tady byly ještě aleje a pole, které tady byly v časech, kdy zde vládl pravděpodobně Marradas – to je to neuvěřitelné, když si uvědomíme, že tenhle strom viděl předky, o kterých my si čteme a už ani nevěříme, že kdy žili.

Já, někdy tak z legrace přemlouvám stromy, aby se snažily žít tu s námi co nejdéle. Třeba mě slyší a třeba něco na tom opravdu je, že člověk je nějak provázaný s přírodou.

Co dělá zahradník v zimě?

V zimě podle možností. Pokud ještě není sníh, hrabeme listy v zahradách, čistíme cesty, opravujeme je. Stahujeme větve.

A když je sníh, sypeme, prohrnujeme, udržujeme cesty, samozřejmě ošetřujeme zahradu, stršásáme sníh, aby se nepolámaly větve. Když je zima dlouhá a máme už

z většiny hotovo, chodíme vypomáhat do zámku, pomáháme šit potahy na nábytek, ale naší práce je poměrně dost, nenudíme se.

Jak je to s návštěvníky parku?

Poslední dobou bych řekla, že se lidé chovají celkem příjemně. My dáváme trochu najevo, že tu zahradu máme pod dohledem. Pejškaři sem chodí a mně vadí, a vadí mi to dost, že své psy hlavně po zahradách nevodí na vodítku. Bohužel jsou to místní lidé. Před dolní zahradou máme cedule, aby byl pes opravdu držen na vodítku. V zahradách psi skutečně dost škodí. Lidé využívají denně k venčení zahradu a bezostyšně nechají pejsky běhat mezi stromy, květinami a vzácnými keři a nikdy po nich tu hromádku neuklidí. V té velké části přírodního parku dejme tomu, ale tady v dolní zahradě je mnoho vzácných rostlin a také turistů. Prostě nás to nutí udělat provozní řád a pokutovat, když to nepochopí sami. Městskou policii voláme, když je to už opravdu nutné. Ale fascinuje mě ta neúcta lidí, když už sem opravdu chodí denně, a využívají toho nádherného prostoru, že si toho prostředí sami neváží, že když to po svém psovi neseberou oni, tak denně musí zahradník a ten má dost jiné práce, kterou by mohl věnovat ve prospěch parku.

A my ostatní dáme oči stranou, neprojevíme pohoršení nad chováním ostatních. Ale ano, občas už začínáme cítit zpětnou vazbu, lidé nám přijdou říct, co se v parku stalo, upozorní na něco, to je výborné.

Občas sem chodí školky, jdeme na procházku, jmenujeme stromy, to už děláme tradičně. Přijdou všechny místní školky a na závěr sezóny se jdeme podívat do zámecké kuchyně, kde se vařilo pro princezny. Tohle se mi zdá jako trvale vložená hodnota, která by s těmi dětmi mohla vyrůst. Většinou mi hlásí, kdo sem chodí s maminkou a tatínkem. Neříkám, že si zapamatují všechno, ale velice dobře si pamatují třeba ginko biloba, máme dva stromy, samčí a samičí, protože ten s těmi kuličkami voní velice intenzivně. To si skvěle pamatují. Chválím paní učitelky za to, že sem s nimi ochotně chodí a já se jim velmi ráda věnuji.

Je pravda, že Hluboká má výhodu v nabídce tolika kvalitních vjemů – nejen po dospělě, ale i pro děti. Děti chodí i do Alšovky, Šárka Kosová tady mívala velice propracované vzdělávací programy, obora je krásná věc... Školíte se, setkáváte se s jinými parkovými odborníky? Pravda asi je, že bývalé Československo má parků a zahrad hodně. Samozřejmě i Památkový úřad pořádá různá doškolování, aby to navazovalo na různé obory. Když to jde, tak

se účastním. Velmi pěkná školení pořádají v Kroměříži, poučíte se, promluvíte s kolegy, bývá to s návštěvou některých parků. Máme hodně krásných parků a krajinných útvarů, bohužel ještě pořád jim není věnována ta péče, kterou by si zasloužily, i když samozřejmě už se nedějí takové kruté zásahy a likvidace jako za komunismu. Je to ale o penězích a i když se udělala nějaká čára za minulostí, i když už je to dvacet let, pořád není dost sil a peněz na investice, pořád jsme někde na konci chvostu. Když vezmete města, domy a stavební památky, už se opravdu většina opravila a těší vás ten pohled. Nás také potěší, když dostaneme třeba milion korun na regeneraci parku, jenže ono se to tak rychle rozmělní. Jsou tu velice náročné terény a náročné práce, například právě ty skály, čistili jsme je sami, ale to těžení a podobně musíme zadat odborné firmě a všechno je čím dál dražší.

Kdy máte park nejradši? Dělíte to podle ročních období? Samozřejmě je krásný v každé podobě. Jaro je úžasné, podzim je krásný barvami, když na listí zasvítlí slunce. Nejúnavnější je samozřejmě léto, ale to je způsobeno tím, že je tu tolik lidí. Proplétáte se mezi lidmi, je spousta zalévání...

Park je má láska, i když už jsem mu možná protivná, jsem tu pořád, já sem jdu, i když nemusím, vstanu ráno o víkend, po ránu, když je úplně prázdný, procházím ho a dívám se. Vystudovala jsem střední technickou zahradnickou školu v Kopidlně. Sehnat dnes vyučeného zahradníka je velký problém. Letos po jaru tu byli kolegové z Průhonice, sbírali jsme semena stromů do genofondu, a shodli jsme se na tom, že nemáme, koho bychom za sebe postavili. Takže se může stát, že až půjdeme do důchodu, tak park zůstane sám, skutečně nemám někoho, kdo by mi řekl ano, já to tady mám rád, já tady budu. Ale já ke své profesi taky přišla vlastně omylem, nedostala jsem se na zemědělskou školu, kam jsem chtěla a šla na zahradnické učiliště, kde jsem ten rok chtěla jen přežít. Jenže mi nabídli zahradnickou střední školu a já u zahradnictví zůstala – jako jedna z mála, když zjišťuji na školních srazích, čemu se spolužáci věnují.

Každý ale nemá na starost krásný hlubocký zámecký park... tak není divu. A konečně v každé dobré pohádce je u zámku nějaký šikovný zahradník.

A taky v detektivkách je vrahem zahradník, směje se paní Böhmová. Ne, mrtvolu jsem tady ještě nenašla, ani nezahrabala, i když tam dole v parku je pomníček u místa, kde se kdysi kdosi zastřelil.

Vrátili jsme se dolní cestou k zámku a vycházíme u keřů po straně jízdní, kde

v červnu tak krásně lítají světlušky. Díváme se na vyvýšeninu proti AJG, kopeček, který mi vždycky připadá takový magický... Ale je to vlastně jen navážka, když se boural starý hrad a rekonstruoval zámek, tak se to vyváželo ven a tak jsou v něm cihly a drť, takže se tu stromům i hůř daří.

Ale je to hezké, že park není fádni placka. Všechny ty stromy a průhledy do krajiny jsou v určitém zákrytu, aby ze všech oken bylo něco pěkného vidět. Jak se říká, práce s osazováním stromů řídila Eleonora a mávala na své zahradníky bílým šátkem.

A teď jste na jejím místě vy, jen nemáte tak velké pravomoce a finanční zázemí.

Přece jen se člověk občas zamyslí, co zůstane po nás. Když se tady někde ryjeme v zemi a slyšíme turisty, kteří vyjdou na prostranství před zámkem, nebo do dolní

zahrady, většinou se zastaví, rozhlédnou a vydechnou: Aaaaaach. Prostě v nich ten vjem vyvolá silný pocit. Proto si myslím, že je ta zahrada důležitá. To vás potěší, víc říkat nemusí.

Lidé, kteří mají spirituální schopnosti, když přijdou do dolní zahrady, mi říkají, cítíš to chvění? Říkají, chodte sem denně, protože ta zahrada má neuvěřitelný náboj. Tady také zůstal největší sortiment vzácných stromů, třeba je to tím. Já to mám zase tak, že každý rok si musím projít terasové zahrady v Praze u hradu, také je potřebuji...

Když se udělalo noční osvětlení zámku, je to sice nádherné ale na druhou stranu pro zlost, protože ti alkoholem posilnění borci se občas vydají k zámku do zahrad. A dělají hlouposti, skákají třeba do kulovitých

buxusů, a to je nevratné, protože je rozšlapou a oni už po ulomených větvičkách neobrazí.

Ano, proto se skoro všude parky zavírají, v Třeboni, Krumlově. Ale je pravda, že tady u nás slouží spíš jako městský park, já bych to nechtěla lidem zavírat, ale aspoň tu zahradu nějak ochránit. A taky je zajímavé, že ať jdu z práce, kdy chci, v noci, v jedenáct, v jednu, vždycky tu někoho potkám. Nestane se, aby bylo pusto prázdno.

A tenhle vysoký strom, vypadá hodně staře? Znáte už asi vaše stromy z paměti? Je to jeden z posledních jilmů, ořezaný, vydlaná hniloba, vázaný, zaléváme, hnojíme, dýcháme na něj, jak mu usychá nahoře větvička, jsem nervózní, hledám někoho, aby tam vylezl a zkontroloval, jestli tam není dutina, musíme zkusit najít příčinu.

Když se něco děje se stromy, obíhám známé odborníky, ptám se v Třeboni, pana Větvíčky, stejně tak kolegů v Budějovicích, mám podporu v doktorce Pacákové z Prahy, která kdykoli okamžitě reaguje, osloví další kolegy, vyptává se na radu. Zlobil i tenhle smrk dvoubarevný, v téhle velikosti velice vzácný, málokde ho potkáte. Nakonec jsem se dopídila, co mám zkusit, přijel pan docent Remeš z Prahy, tipnul, že to není choroba, že je to asi jen fyziologické, že mu asi jen něco vadí. Okamžitě jsme přestali stříkat trávnický okolo, začali jsme dávkovat různé povzbuzovače a zdá se, že reaguje, pookřál. A o kousek dál, zerav, do toho před pár lety uhodil blesk, takže to samé, koruna začala usychat. Rozmazlujeme stromy, jak se dá.

Obřadní síň, obrostlou vistárií, jsme ořezali. Vistárie byla už tak agresivní, že by tu litinu oranžérie mohla rozlámat, takže čekáme, až obroste a pak napneme nějakou síť, aby se nedostala znovu dovnitř. A tady je jeden z nejstarších stromů v parku přímo u zámku zezadu, je blízko u zdi, není přesazen dál, jak se také dělalo. Dokud tu budu, snažím se postupovat s čistým svědomím, abych nic nezanedbala, samozřejmě nejsem takový odborník, musím se často poradit, píšu si zahradnický deník, co se ten který den dělalo. Poslední dobou už stručněji, ale léta jsem ho psala denně.

Naše zahrady a parky:

Zámecký park Hluboká nad Vltavou

Autor: Ladislav Hoskovec | 5. 7. 2009

Jihočeské město Hlubokou nad Vltavou většina z nás jednoznačně ztotožňuje se zdejším zámkem. Nestojí totiž u nás až tolik podobně obecně známých staveb, zámecká budova je naprosto nezaměnitelná. Avšak už o poznání méně je širší veřejnost obeznámena se zdejším parkem. Přitom i ten patří k velmi cenným

ŽENSKÝ PĚVECKÝ SBOR ZÁVIŠ
zve milovníky hudby
na tradiční
JARNÍ KONCERT
Do kostela sv. Jana Nepomuckého
v Hluboké nad Vltavou
5. června 2011 v 16.00 hodin
se těšíme na setkání s vámi

památkám. Nejpodstatněji se do podoby Hluboké vepsali v 19. století Schwarzenberkové, připomeňme si však i některá starší data ze zdejší historie.

Už ve 13. století byl na místě dnešního zámku založen strážný hrad. V držení panství se v průběhu následujících století vystřídalo několik šlechtických rodů, mezi ty nejvýznamnější patřili například Pernštejnové (od roku 1490). Za panů z Hradce (od roku 1563) byl hrad upravován na renesanční zámek, pod vedením Baltazara Maggiho tehdy na přestavbě pracovali stavitelé Vincencio Vogarelli a Domenico Benedetto Cometta.

V roce 1661 koupil Hlubokou Jan Adolf Schwarzenberg. Zámek byl v době správy Schwarzenberků přestavován hned dvakrát, nejprve začátkem 18. století barokně, později v letech 1840–71 v romantickém novogotickém stylu. První přestavbu v letech 1707–21 projektoval Pavel Ignác Bayer, následoval ho Anton Erhard Martinelli. Bayer vystavěl u Munického rybníka v údolí pod zámkem i lovecký zámček Ohrada. V zahradě hlubockého zámku se tehdy údajně pěstovaly ovocné dřeviny. Některé z nich byly na Hlubokou přivezeny až z Lotrinska, v osmdesátých letech 17. století zde byly vysazeny i kaštanovníky. Následnou rozsáhlou přestavbu uskutečnil kníže Jan Adolf II. Schwarzenberg společně se svou manželkou Eleonorou, rozenou z Liechtensteinu. Inspirací jim byl anglický zámek ve Windsoru, který navštívili při svých cestách.

Přestavba se tehdy týkala i parku. Tento projekt vypracoval architekt Franz Beer, po jeho smrti pokračoval v budování schwarzenberský stavitel Damasius Deworetzky. Tehdy vznikla také zimní zahrada s novogotickou železnou konstrukcí a jízďárna (1845–47).

Zde se v současnosti nachází Alšova jihočeská galerie.

Celková výměra hlubockého zámeckého parku zahrnuje 90 hektarů, avšak celý komplex s přílehlými oborami a loukami dříve dosahoval rozlohy 200 km². Zdejší zdroje uvádějí, že v roce 1851 tu bylo vysazeno celkem 11 597 stromů a 2 180 keřů. Park byl rozčleněn cestami a alejemi, na travnatých loukách byly umístěny roztroušené skupiny stromů i solitérní exempláře. Součástí okolí zámku byly i obory, naproti Staré oboře byly na druhé straně Vltavy založeny i obory Nová a Poněšická. U Munického rybníka, u kterého už tehdy stával lovecký zámček Ohrada, byla

zřízena také velká bažantnice.

Schwarzenberkové tedy výrazně zasáhli do podoby krajiny ve velmi širokém okolí zámku. Tuto jejich velkorysou krajinářskou činnost lze srovnat například s proměnou nejjižnější části Moravy, o kterou se zhruba ve stejné době na svém Lednicko-valtickém panství zasadili Liechtensteinové. Založením parku u hlubockého zámku byl pověřen Gervasius Immelin, po něm Theodor Heinrich Rehder a nakonec Rudolf Vácha.

V současnosti tvoří bezprostřední okolí zámku parter s broderií a růžemi a takzvaná Dolní zahrada, jejíž velká část leží před jihozápadním bočním průčelím zámku. Úzký pravidelně členěný okrasný pás okolo zámku dokládá i plán z roku 1812 – tato část zahrady vlastně měla propojovat zámek s parkem, přitom ale měla být kontrastní k okolní přírodě. Stejnou funkci měl mít i jistě i trvalkový záhon anglického typu, který najdeme u vstupu do zámku.

Anglický park v širším okolí zámku je cenný především dendrologicky. Dobové záznamy dokládají, že už v roce 1865 dosahoval sortiment knížecích školek na Hluboké několika set položek. Není tedy překvapivé, že druhová pestrost dřevin parku je výrazná dodnes. Kromě domácích dřevin tu najdeme i mnoho druhů cizokrajných. Hned v blízkosti zámku je to třeba krásný jinan dvoulaločný (Ginkgo biloba), dále nahovětec kanadský (Gymnocladus dioica), statný platan javorolistý (Platanus × hispanica), liliovník (Liriodendron tulipifera), pavlovník (Paulownia tomentosa), kaštanovník (Castanea sativa), katalpa (Catalpa ovata), zerav obrovský (Thuja plicata), smrk (Picea jezoensis), tsuga (Tsuga canadensis) a mnohé další stromy i keře.

www.botany.cz
foto: Jan Pírgl

Zahájení turistické sezóny v Hluboké nad Vltavou

V sobotu 9. dubna proběhlo ve Sportovně relaxačním areálu v Hluboké nad Vltavou slavnostní zahájení turistické sezóny. Z původně plánovaného tandemového seskoku hejtmana Jiřího Zimoly a starosty Hluboké Tomáše Jirsy však kvůli silnému větru bohužel sešlo a diváci tak mohli vidět pouze společný symbolický seskok z podia. Oba zástupci jihočeské politické scény si pak vyzkoušeli několik soutěží určených nejen pro dospělé, ale i pro děti. Oblíbenou disciplínou byly gladiátorské hry v nafukovací aréně, kde těsně zvítězil hejtman Jiří Zimola. O politiku však v tomto souboji rozhodně nešlo, starosta Hluboké a senátor Tomáš Jirsa jako vždy hýřil vtípem a dobrou náladou. Mezi dalšími hosty byly v sobotu také významné osobnosti v oblasti cestovního ruchu Jihočeského kraje. Pozvání přijala ředitelka Jihočeské centrály cestovního ruchu Pavla Konopová a vedoucí Odboru marketingu a vnějších vztahů Daniel Hovorka. Společně s hlavním manažerem areálu Davidem Šťastným pak všichni oficiálně zahájili novou turistickou sezónu.

Celé odpoledne bylo plné programu nejen pro děti, ale i pro dospělé. Zatímco si děti užívaly soutěží na dětském dni, maminky si zatančily zumbu pod širým nebem. V rámci programu bylo možné využít také slevy v místním *Adrenalin parku*. Náročný den byl zakončen příjemnou procházkou v lampiónovém průvodu a závěrečným ohňostrojem u zámku.

David Šťastný, Sportovně relaxační areál

Hluboká nad Vltavou

Bronzový superpohár – turnaj ve Zlivi

Ve středu 20.4. pořádal baseballový klub Tygři Zliv první z turnajů Bronzového superpoháru v t-baseballu. Za slunečného počasí se v rychlém sledu odehrálo 10 dramatických utkání. Ve většině z nich nebylo o vítězi rozhodnuto do poslední chvíle. Žádný tým si neudržel neporazitelnost a přitom všechna družstva získala alespoň jedno vítězství.

Důležitější než výsledky bylo zapojení všech dětí do hry. Děti hrály s měkkým baseballovým míčem, který po odpalech vysoko odskakoval a tropil malým hráčům a hráčkám často problémy. Proto stále útok předčil obranu a většina směn končila dosažením 5 bodů. I přes tyto nedostatky bylo možno vidět u t-balistů zlepšení v chytání, házení i myšlení. Skvělou atmosféru vytvořili svým hlasitým povzbuzováním přihlížející rodiče.

Výsledky:

Pořadí	Tým	Počet zápasů	Výhry	Prohry	Body
1.	Borek Giants	3	2	1	4
2.	Žraloci Ledenice	3	2	1	4
3.	Sokol Hluboká	3	2	1	4
4.	Vodňany Gepards	2	1	1	2
5.	Hluboká Lions	3	1	2	2
6.	Tygři Zliv	3	1	2	2
7.	Vltava Pirates	3	1	2	2

Druhý turnaj Bronzového superpoháru se uskuteční již v pátek 6.5. na Hluboké, kde se dohraje základní část a rozhodne se o čtyřech semifinálech.

Radek Drmota, Hluboká Baseball & Softball Club

Suma Open

Velmi prospěšná byla pro Sokol Hluboká účast na mezinárodním kadetském turnaji Suma Open. Odehráli jsme 4 těžká utkání, získali jedno vítězství a utrpěli tři porážky, z toho jednu velmi těsnou. Tým včetně zlivských posil byl pospolu a ukázal svou sílu i slabé stránky.

Obsazení turnaje bylo velmi různorodé. Od vynikajících Ambassadors (synové Američanů pracujících v Německu), reprezentace Německa, Česka a Izraele, přes velmi dobře hrající týmy ze střední a východní Evropy až po zaostávající Velkou Británii.

Turnaj probíhal ve dnech 14.–17.4., nás však čekal první zápas až v pátek 15.dubna od 13 hodin. Soupeř, běloruský Brest Zubrs, družstvo z města známého podpisem Brestlitevského míru během 1. sv. války či nedalekým Bělověžským pralesem se skutečnými zubry, nám nedovolil téměř nic. Hlubočtí hráli zakříknutě a rozpačitě. Naopak Brest, složený z narostlých

chlapců vedených rychlým nadhazovačem, skóroval bod za bodem. Pro Hlubokou to byl jednoznačně nejhorší zápas na turnaji. Výsledek 0:14. Sestava: 1. Zhupanin SS, 2. Smetana P, 3. Mužík C, 4. Duroň J. LF, 5. Stehlík 3B, 6. Schandl 1B, 7. Kouřil CF, 8. Mulica RF, 9. Jára 2B, střídali: Chvátal a Hill.

V podvečer jsme nastoupili proti mladšímu týmu, Green Roller (záloha Eagles Praha). Hráči Hluboké hýřili od začátku zápasu sebedůvěrou a měli po celou dobu zápas ve své režii. Na pálce se probudil střed i závěr line-upu. Jarda Duroň a Pavel Chvátal se blýskli třímětovými odpaly. Vasil Zhupanin i přes poněkud

vyšší procento ballů neumožnil protivníkovi delší šňůru. V páté smně zápas zdražilo doházet Jirka Císař. Vyhráli jsme s přehledem 15:5. Line-up: 1. Zhupanin P, 2. Smetana C, 3. Mužík SS, 4. Duroň J. LF, 5. Mulica CF, 6. Stehlík 3B, 7. Schandl 1B, 8. Kouřil RF, 9. Chvátal 2B, střídali: Císař, Mlsek, Jára.

Po velmi rychlém nalezení ubytovny, jsme společně skvěle povečeřeli v zajímavé retro restauraci na Braníku, kde na nás dohlíželi všichni naši prezidenti, jejichž fotografie zdobily stěny salónku.

Dalším soupeřem bylo Rakousko. Na zápas jsme se pečlivě připravovali, věřili jsme, že můžeme uspět. Ve 2.smně jsme se ujali vedení 6:1. Bohužel ve 3. smně nás postihl kolaps v obraně, kdy po řadě nepřesností a pomalého myšlení ve hře Rakušané otočili vývoj zápasu. Výhru jsme nezachránili ani v mohutném finiši a prohráli 9:10. Byli jsme lepší na pálce i na nadhozu (Martin Mužík měl 70% striků ze všech nadhozů), ale špatná defenzíva vše zhatila. Sestava: 1. Zhupanin SS, 2. Smetana C, 3. Mužík P, 4. Duroň J. 3B, 5. Mulica CF, 6. Schandl 1B, 7. Kouřil 2B, 8. Chvátal LF, 9. Hill RF, střídali: Jára

V posledním vystoupení na turnaji nás čekal bonbónek, tým Ambassadors, vynikající pálkaři a dynamičtí hráči. Pro většinu hráčů to bylo první setkání s americkým baseballem a bylo vidět, jak si té příležitosti váží. Hlubocký nadhazovač Albert Schandl i obrana se v první smně vydali ze všech sil a soupeř doběhl jen čtyřikrát. Náš velmi dravý nástup v útoku (první tři pálkaři hit a jeden bod) zastavil až time-out amerického kouče. V útoku jsme obsazovali mety i nadále, ale už jsme neskórovali. Naopak americký tlak vrcholil. Zápas byl záhy rozhodnut a Ambassadors v dalších směnách trénovali bunt, přičemž nám dovolili hrát rychlé outy. Prohráli jsme 1:16. Zahráli si všichni hráči: 1. Zhupanin SS, 2. Smetana CF, 3. Mužík C, 4. Duroň J. 3B, 5. Mulica LF, 6. Schandl P, 7. Kouřil RF, 8. Jára 2B, 9. Císař 1B, střídali: Chvátal, Mlsek a Hill

Hodnocení

Z turnaje jsme odjížděli se vztyčenými hlavami. Nepovedl se zápas s Brestem a nedotáhli jsme k vítězství souboj s Rakouskem. Velmi dobře jsme pálili, doplatili jsme na hodně chybující obranu. Všichni hráči přispěli k týmovému výkonu. Někteří hráči vynikli v určitých činnostech. Například Jarda Duroň dotáhl 7 RBI, David Mulica sehrál své první zápas a byl velkým přínosem nebo Jirka Císař i přes svůj nízký věk odpálil hit proti americkému týmu. Nejlepším hlubockým hráčem byl jednoznačně Martin Mužík, který na všech svých postech (catcher, nadhoz a shortstop) po celou dobu předváděl brilantní výkon, zaujal i svou bojovností a obětavostí. Turnaj vyhráli Ambassadors, kteří postupují na finálový turnaj do USA.

Radek Drmota, Hluboká Baseball & Softball Club

Ženy si přivezly hrnec plný peněz

16. a 17. dubna se konal softballový turnaj v Kostelci nad Orlicí. Jednalo se o první letošní akci venku, ovšem největší starost nám dělalo počasí, které v předešlých dnech neprojevovalo nijak zvláštní přízeň. Cesta na hřiště byla dlouhá, místy rozrytá. Překonali jsme Kámen i Rozkoš a do

Kostelce jsme dorazili v dobré náladě a hlavně v dobré kondici. Z Hluboké nad Vltavou nás jelo pět a z Prahy čtyři včetně trenéra Josefa Nováka. Zdatný matematik si spočítá, že nás tudíž bylo jen osm. Náš stav však doplnily tři hráčky z Kladna, kterým tímto děkujeme za pomoc a jejich zkušenosti.

Sobotní počasí bylo takové, jaké jsme si objednali. Slunečno, občas mráček, ale hlavně příjemné teplo. V prvním zápase nás čekaly Skokanky z Olomouce. Po celkem vyrovnané hře jsme zvítězili 8:5 a do dalšího zápasu jsme šli s dobrým pocitem a chutí si výhru zopakovat. Mladé Buky nám však moc velké šance nedaly. Jejich nadhazovačka nám to tam „sázela“ od začátku do konce, kdy se konečné skóre zastavilo na 7:1 pro Buky. Nebyli jsme právě nadšené z takové porážky, ale nemělo cenu věšet hlavu, neboť nás další den čekaly další dva zápasy.

Po loňské zkušenosti s místními myšmi, jsme se ubytovali v penzionu *U splavu*. Cesta vedla po temné silnici po poli, kolem řeky a skrz clonu cigaretového dýmu. Naštěstí jsme si prozřetelně rezervovali stůl v místní (a pravděpodobně jediné) pizzerii. Večeře se trošičku protáhla a po noční „pětiminutové“ poradě jsme byli všichni rádi, že nemusíme vstávat v šest ráno, jak bylo původně na programu. Noc byla vcelku klidná... snad kromě nedaleké diskotéky a zvláštních nočních návštěvníků.

V neděli už nebylo slunečno, ale spíše pod mrakem. Teplota však vyhovovala. Tento den byl o mnoho lepší a od začátku se nesl v duchu výhry. Jako první nedělní soupeř se nám představila děvčata z Pardubic. V tomto zápase hrálo hlavní roli čekání na ten správný míč. Tentokrát jsme to byli my, kdo nedával žádné šance. Konečný výsledek 16:1 hovoří za vše.

Poslední zápas tohoto víkendu jsme měli sehrát se Sedlčany. Sedlčanský tým se ale postrádal a my jsme si chtěli zápas odehrát co nejdříve, abychom mohli jet domů ještě téhož dne. Po krátkém telefonátu dorazili Sedlčanští do půl hodiny a mohlo se začít hrát. Nikomu z nás se nelíbilo, že jsme museli čekat, a nechtěli jsme jim dát výhru jen tak zadarmo. Hra byla velmi vyrovnaná a za každý soupeřův získaný bod jsme nemilosrdně trestali. Každý bod byl vydřený a naše konečná výhra byla tudíž zasloužená. Po stavu 4:6 jsme se mohli spokojeně odebrat ze hřiště a dojít si pro krásné třetí místo, které nám bylo uděleno v podobě diplomu a hliněného hrnce plného zlatých mincí a lízátek.

Po lízátkách se nestačilo ani zaprášit a o čokoládové mince se postarala Kačka M. a Lěna.

Torzo našeho úžasného týmu tvořila Peťa Vojnarová, Terka Trávníčková, Lěna Thótová, Mája a Jája Mužíkovi, Kačka Winklerová, naše nejmladší hráčka Kačka Měšťanová, Eliška Vavřinová a kladenské hráčky Anežka Bočková, Zuzka Dubská a Martina Härtinová.

Tento turnaj byl pouhým začátkem letošní sezóny, ale určitě to byl dobrý začátek, který nás nastartoval a povzbudil na duchu. A nejlepším zakončením budou asi slova našeho trenéra, „super turnaj, poslední zápas nejlepší... možná nejlepší zápas ever, co jsem s vámi zažil,“ kterému tímto děkujeme za trpělivost.

Eliška Vavřinová, Hluboká Baseball & Softball Club

Australský trenér hlubockých baseballistů

S novou baseballovou sezónou Hluboká přivítala Roba Anthonyho (26 let), Australana původem z Melbourne. Rob pokračuje v zahraniční trenérské tradici u hlubockého baseballového a softballového klubu. Před prvním domácím zápasem jsme ho krátce oslovili v baseballovém areálu. A již z odpovědí na našich několik málo otázek bylo zřejmé, že si hlubockí tentokrát budou hledat cestu nejen k Robově trenérské filosofii, ale i k jeho australské angličtině.

Robe, prozrad' nám něco málo o tvé baseballové kariéře...

S baseballem jsem v kontaktu už od raného dětství a věnuji se mu jako hráč i jako trenér. Doma v Austrálii hraji a trénuji v Sandrighan Royals, mám hráčskou zkušenost ze Spojených států a v letech 2009-2010 jsem působil u londýnských Mets. V roli hlavního trenéra jsem se svým týmem do 17 let vyhrál národní mistrovství, ale zároveň jsem se věnoval trénování dětí v programu, kterým jich procházelo několik set.

Je baseball tvým jediným sportem? Je pro mne tím dominantním... ale asi jako každý australský kluk jsem se hodně věnoval australskému fotbalu, rugby i kriketu, tedy těm našim tradičním sportům. Ono to v Austrálii bývalo celkem běžné v sobotu si zahrát baseball a v neděli třeba kriket, dělalo to tak hodně hráčů.

Ale tréninkové nároky samozřejmě narůstaly, tak už to později tolik nešlo. Chvilku jsem sport studoval na univerzitě, ale po několika letech jsem toho nechal. I tak jsem se hodně naučil a z toho trenérsky těžím. Věnuji se různým formám tréninku, doma v Austrálii možná mnohem víc individuálním přípravám hráčů, tady v Evropě zase funguji více jako trenér celých týmů.

S hlubockým týmem jsi absolvoval cestu do Mexika. Jaké to bylo?

Byla to příležitost vidět tým, seznámit se s řadou hráčů takhle netradičním způsobem. Byla to i příležitost porovnávat přístupy k baseballu – australský, americký, evropský, mexický. Na jedné straně vidíte tu evropskou pracovitost, možná až urputnost, na druhé straně tu mexickou ležernost, uvolněnost, chuť se hrou bavit... V každém z těch přístupů je spousta dobrých věcí a je dobré se inspirovat.

Loni Londýn, letos Hluboká, malý byt v Sokolovně? Je to změna?

Změna to v každém případě prvních pár dnů byla ohromná. I na byt jsem si musel zvykat. V Londýně jsem první rok bydlel u rodiny, takže aklimatizace byla o to jednodušší, další rok pak s dalšími Australany. Londýn je velké město, každý víkend tam můžete dělat něco jiného. A je to třeba, trénování baseballu je práce jako každá jiná (a v Londýně jí bylo opravdu hodně), a je třeba se odreagovat. Ale tady zjišťuji, že je všude blízko, a i když mám k dispozici auto, tak chodím pěšky, a takový areál na klidném hezkém místě v Londýně prostě neuvidíte. A zámek je samozřejmě něco mimořádného. Občas vyrazím i do Budějovic. Nemyslím, že by to proti Londýnu byla změna k horšímu, nudnějšímu životu. Je to fajn.

Premýšlel jsi, na kterém kontinentu by ses nejraději usadil, až se jednou usadíš?

No, myslím, že usazování ještě počká pár let... třeba deset. Možná Spojené státy, ale já vlastně nevím. Třeba zůstanu pořád takhle v pohybu.

Robe, díky za rozhovor, hodně štěstí do zápasů a celé sezóny.

Rozhovor a Australanem vedl a sportovní foto pořídil: Jan Pírgl

**Autoveteráni – 7. května – parádní jízda
41. ročník Veteran rallye Křivonoska 2011**

- **ŽIVOTNÍ POJIŠTĚNÍ**
NOVÝ DIAMANT PRO CELOU RODINU
- **ÚRAZOVÉ POJIŠTĚNÍ**
NOVÝ MULTIRISK PRO CELOU RODINU
- **DĚTSKÉ POJIŠTĚNÍ**
SE SPOŘENÍM SLUNÍČKO PLUS
- **MAJETKOVÁ POJIŠTĚNÍ**
STAVBY , DOMÁCNOSTI, ODPOVĚDNOSTI
- **PENZIJNÍ PŘIPOJIŠTĚNÍ**
- **POJIŠTĚNÍ MOTOROVÝCH VOZIDEL**
- **CESTOVNÍ POJIŠTĚNÍ**
- **ČP INVEST**
- **POJIŠTĚNÍ ZDRAVÍ**

PO-PÁ 09.00 - 12.00 14.00 - 17.00

Chráníme vaše sny

ČESKÁ POJIŠŤOVNA

Kontakt: František Bartuška, Masarykova 983, Hluboká nad Vltavou. Mobil: 603 506 663. E-mail: fbartuska@servis.cpoj.cz

Panorama

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení. Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji !!!
Tel. + fax: 387 966 170 nebo 774 457 269

Biograf

středa 4. května – Odcházení. ČR 2011. Drama/komedie. *Filmové ztvárnění stejnojmenné divadelní hry V. Havla*
Hrají: Josef Abrahám, Dagmar Veškrnová - Havlová. Režie: Václav Havel. Přístupný.

pátek a sobota 6. a 7. května – Varieté. USA 2010. Drama/muzikál/romantický. *Dvě rozdílné povahy, dva rozdílné osudy, dvě rozdílné ženy ...* Hrají: Christina Aquilera, Cher, Stanley Tucci. Režie: Steve Antin. Přístupný od 12 let – české titulky.

pátek a sobota 13. a 14. května – Nickiho rodina. ČR/SR 2011. Drama/dokument *Síla lidskosti o téměř zapomenutém příběhu záchrany 669 českých a slovenských dětí.* Hrají: Jana Kepková, Klára Issová. Režie: Matej Mináč. Přístupný od 12 let.

středa 18. května – Pohledné stráně. Jugoslávie 1969. Dokumentární. Režie: Bohdan Župnickij. Přístupný.

pátek 20. května – Světová invaze. USA 2011. Akční/sci-fi. *Mnoho let jsme o nich věděli, ale nemluvalo se o nich. Teď jsou tady ... UFO útočí.* Hrají: Aaron Eckhart, Michelle Rodriguez. Režie: Jonathan Liebesman. Přístupný od 12 let – české titulky.

pátek a sobota 27. a 28. května – Zkus mě rozesmát. USA 2011. Komédie/romantický. *Lhát se nevyplácí a zatloukat už vůbec ne ...* Hrají: Jennifer Aniston, Adam Sandler, Nicole Kidman. Režie: Dennis Dugan. Přístupný – české titulky.

ZAČÁTKY PŘEDSTAVENÍ V 19.00 HODIN

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

sobota 21. května – Autopohádky. ČR 2011. *Animovaná pohádka o princezně, která se nesmála – o víle a účetním – o rybáři, ženě a rybce ...* Hrají: Michal Malátný, Ondřej Vetchý, Petr Nárožný, Viktor Preiss. Režie: Břetislav Pojar, Michal Žabka, Libor Pixa, Jakub Kohák. Přístupný. 18.00 hod.

Komorní scéna

středa 11. května – Cestujeme... Thajsko. Slovem i obrazem nás provede Mgr. B. Vondruš. 17.00 hod. Zasedací síň městského úřadu Hluboká n./Vlt.

PŘIPRAVUJEME

14. – 19. června – **FILMOVÝ FESTIVAL ART FILMŮ** – 9. ročník

sobota 25. června – Národní myslivecké slavnosti prostory loveckého zámku Ohrada – ukázky z myslivosti, rybářství, prodejní akce, hudba, občerstvení a další 10.00 – 17.00 hod.

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

Hluboká nad Vltavou

Absolventské koncerty Konzervatoře České Budějovice: 5. 5., 12. 5., 17. 5., 19. 5.
Koncerty začínají vždy v 19:00 hod.

Galerijní noc – Téma: Rožmberkové.
17. 6. 2011

VÝSTAVY

Stálé expozice / **Gotické umění** / Malířství a sochařství 13. – 18. stol.

Jedná se o druhou nejrozsáhlejší sbírku středověkého umění v České republice. Těžiště expozice tvoří vedle umění lucemburské doby také významný soubor pozdně středověkého sochařství, přelom 15. a 16. st..

Flámské a holandské malířství

16. – 18. stol. Základ kolekce položila sbírka JUDr. V. Zátky, která je v současnosti doplněna o vlastní fond AJG a díla ze sbírek NG v Praze. Objevují se zde obrazy významných malířů – C. Massyse, J. van Goyena, P. Claezse, N. Berchemy a dalších.

7. 5. – 14. 8. **Jiří Balcar** (1929-1968)

obrazy, kresby, grafika, užitá tvorba

Souborná výstava českého umělce, jehož tvorba se odvíjela v padesátých a hlavně v šedesátých letech 20. století. Bude zde představena jak jeho volná tvorba (obrazy, kresby, grafika) tak i užitá (ilustrace, plakáty, knižní grafika). V podrobném průřezu zde bude prezentováno osobité pojetí jeho civilismu (50. léta), strukturální malby, lettrismu i specifických podob »nové figurace« (pop art).

Balcar patřil k několika málo českým výtvarníkům, jejichž tvorba měla ohlas i na mezinárodní scéně. V takovém rozsahu bude dílo této přední osobnosti české výtvarné scény druhé poloviny 20. století vystaveno poprvé. Exponáty jsou zapůjčeny z pozůstalosti, ze státních institucí (galerií a muzeí) i soukromých sbírek. *Kurátor výstavy / Vlastimil Tetiva*
Vernisáž / 7. 5. / 11:00

**Totální výprodej
skladových vozů!!!**

FordFocus Trend Plus 1.6i
259 900,-

FordFusion
217 900,-

Nemanická 1, České Budějovice | Tel.: 387 220 190
acr.auto www.acrauto.cz

České Budějovice

Wortnerův dům

12. 5. – 26. 6. Natálie Gončarovová

(1881– 1962) Mimořádná výstava mezinárodního významu, která představí soubor více než 150 obrazů a kreseb, zapůjčených ze zahraničních a českých soukromých sbírek této významné avantgardní malířky. Z časového hlediska zde bude zastoupeno její dílo v rozmezí let 1905–1940 (neoprimitivismus, kuboexpressionismus, rayonismus). Důležitou složkou výstavy budou také její návrhy k baletním představením (pro Ruský balet pod vedením Sergeje Ďagileva). Úvodní text do obsáhlého katalogu výstavy napsal přední světový znalec díla této autorky Dr. Anthony Parton.

Kurátor výstavy / Vlastimil Tetiva

Vernisáž / 12. 5. / 17:00

Bechyně

Stálé expozice / 1. 5. – 2. 10.

Mezinárodní keramická sympozia

1966 / 2008

České Budějovice / Wortnerův dům

1. 5. – 17. 7.

Ivan Jelínek, Miroslav Páral, Karel Burian

1. 5. – 2. 10.

Duchcovský porcelán – ateliér figurálního a zdobného porcelánu

Kurátor výstav / Milouš Růžicka

Do 30. 6. vystavuje své práce

Ludmila Dominová,

nositel tradice lidového řemesla

členka národopisného sdružení při Jihočeském muzeu na své autorské výstavě ve výstavních prostorách jihočeského muzea v ČB

ZOO Ohrada

1.5. 2011 **Výročí založení zoo (73 let)**

23.5. - 10.6. 2011 **34. Dětské divadelní dny**

– Pohádková zoo

29.5. 2011 Dětský den v zoo

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR

Prezentuje díla špičkových českých výtvarníků od roku 2001. Mezi těmi, kteří již v galerii vystavovali, najdete jména jako Adolf Born, Kristian Kodet, Marta Tabery, Vladimír Komárek, Tono Stano a spoustu dalších a stejně kvalitních.

sobota 14.5.2011 v 16 hodin – vernisáž

výstavy – Jana, Karel a Petr Kellnerovi –
obrazy

VÝSTAVNÍ PLÁN 2011

16.4. – 13.5. **Milan Chabera** – obrazy, kresby, plastiky – výběr z tvorby

14.5. – 8.7. **Jana, Karel a Petr Kellnerovi** – obrazy

9.7. – 12.8. **Daniela a Karel Benešovi** – grafika

13.8. – 16.9. **Kolektivní výstava**

17.9. – 23.10. **Věra Krumphanzlová** – grafika

Co se týče zastoupených technik, kromě obrazů a kreseb našla do galerie cestu grafika, plastiky, keramika, koláže, fotografie, ale třeba i textil, krajka nebo knižní vazba.

29. 5. 19.00 hod.

MUZIKÁLOVÁ TŘÍŠŤ

koncert sólistů Divadla Hluboká

na zámku Ohrada

Jak dopadlo benefiční představení Kříž-žáků ve prospěch Japonska postiženého zemětřesením?

■ **Dobrý úmysl se za podpory hlubockých diváků podařil!**

Benefice se povedla, přišlo 74 platících diváků, což znamenalo 7.400 Kč, a pak ještě do kasičky přidali diváci dalších 3.100 Kč, takže dohromady jsme získali 10.500 Kč. Takže z naší strany spokojenost.

Ano, představení bylo vyprodáno a nejen místními, přišli i mimohlubočtí. Dokonce jsme pozvali známé až z Pardubic, kteří tady náhodou byli na návštěvě.

Máme z toho velkou radost, představení bylo uvolněné, Toník Kriegler ho znovu natočil, abychom měli vzpomínku. Abychom přešli problémům, že přijde hodně lidí a nebudou si mít kam sednout, nebo abychom včas zjistili eventualitu, že nepříjde nikdo, rozhodli jsme se lístky normálně prodávat a cenu jsme stanovili na sto korun. A pro případ, že by lidé chtěli přispět víc, samozřejmě dostali příležitost. Půjčili jsme si za tím účelem kasičku a sumičku v ní jsme nakonec zaokrouhlili na celou, aby byla kulatá. Přidávali samozřejmě i lidé ze souboru, hezká byla reakce Lucky Jozové, která se smála, že hrajeme zadarmo a ještě si za to platíme.

Ale smysl té sbírky nás oslovil, proto jsme ji touto »divadelní« formou realizovali a poslali výtěžek na konto, které vypsala ADRA na pomoc Japonsku. Takže někde tam na účtu naskočila položka, že divadelníci z Hluboké Kříž-žáci se svými diváky přispěli na dobrou věc.

Celkem 10.500 Kč je, myslím, hezký příspěvek pro naše dobré svědomí a snahu lidsky pomoci.

Za rozhovor děkujeme ing. Jirátkovi

**Připravujeme:
neděle 5. června v 16.00 hodin**

Tradiční jarní koncert pěveckého sboru Závěš

»Procházka melodiemi českých hudebních mistrů«

v kostele Sv. Jana Nepomuckého

Program:

- melodie českých hudebních mistrů
- svatební melodie,
- oblíbené české, moravské a slovenské lidové písně

Doufáme, že vám jarním programem přijdeme vhod, potěšíme vás a možná i překvapíme.

Přejeme krásný hudební zážitek.

Těšíme se na Vás!

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR
14. května až 8. července 2011
Galerie Knížecí dvůr Vás srdečně zve
na slavnostní vernisáž prodejní výstavy:

**OBRAZY KELLNER
JANA, KAREL A PETR**

v sobotu 14. května 2011 v 16 hodin
Výstavu uvede ing. Pavel Přelich, k výstavě promluví
galeristka Marie Maršalová. V kulturní programu vystoupí
Vladimír Dokežal, sólista opery Národního divada.

Srdečně zveme Vás a Vaše přátele.
Hluboká nad Vltavou, 373 41, nám. Čsl. armády 28
tel.: 387 965 710, 604 207 828, e-mail: galerie@knizecdvur.cz,
www.knizecdvur.cz

Otevírací doba: po až pá 10-18 hod., so. ne 12-18 hod.

Sponzor výstavy:
TCM | BOHEMIA™
PRODUKTY TRADIČNÍ ČESKÉ MEDICÍNY

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 5 květen 2011. Ročník 42. Vychází měsíčně. **Vydává** městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. **Redaktorka** Alena Mitter (dříve Růžicková), ☎ 775 622 006. E-mail: alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Grafika, fotografie:** ing. Jan Pirgl. **Odborní počítačová poradci:** Zdeněk Brodec, Adam Růžicka. **Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci**, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. Tiskne: Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

TOWNSHEND INTERNATIONAL SCHOOL

TOWNSHEND International School, o.p.s., Hluboká nad Vltavou,
Centrum pro mezinárodní zkoušky Univerzity Cambridge, přijímá od
1. dubna 2011 nové žádosti o studium pro nadcházející školní rok.

- ★ vyučování v angličtině
- ★ mateřská, základní i střední škola
- ★ mezinárodní prostředí
- ★ osnovy Univerzity Cambridge
- ★ mimoškolní aktivity
- ★ nízký počet dětí ve třídách
- ★ individuální přístup
- ★ atmosféra bezpečí a péče

www.townshend.cz

Více informací/Admissions

+420387688113 nebo admissions@townshend.cz

TOWNSHEND INTERNATIONAL SCHOOL

TOWNSHEND International School, o.p.s. in Hluboká nad Vltavou, a Cambridge University Examination school is accepting applications from April 1st for this coming August 2011.

- ★English Medium
- ★Kindergarten through Grade 13
- ★International Environment
- ★University Cambridge Curriculum
- ★Extracurricular Activities
- ★Low Teacher/Student Ratio
- ★Individualized Attention
- ★Safe & Caring Atmosphere

www.townshend.cz

For information/Admissions

+420387688113 or admissions@townshend.cz

